

AMERIKANSKI SLOVENEK

Katoliški list za slovenske delavce v Ameriki in glasilo Družbe sv. Družine.

ŠTEVILKA 18.

JOLIET, ILLINOIS, 26. JANUARJA 1917

LETNIK XXVI

Predsednik Wilson za "trajen mir".

Za svetovno ligo ali zvezo v prid miru, kakor tudi proti vsaki vojni v prihodnje.

ZA SKLEP MIRU "BREZ ZMAGE".

Poslanica Wilsonova na senat presenetila. Njegovi "mirovni pogoji".

Washington, D. C., 22. jan. — Predsednik Wilson je imel danes popoldne točno ob 1. uri nagovor na senat, v katerem je stavil vprašanje, ali naj Združene Države svojo starodavno politiko osamljenosti nadaljujejo, ali se poganjajo za zvezo z drugimi vlastmi, katere namen da bi bil, oživitviti svetovno ligo za ohranitev miru po vojni.

Predsednik je izjavil, da misli, da je prišel čas, jasno in razločno predložiti svetu vedenje Amerike in razpravljati temelj, na katerem bi se dala zgraditi in trajno ohraniti stavba svetovnega miru.

Predsednik se je obrnil naravnost na senatorje, po zgledu Washingtona, Madisona in Adamsa. Njegov nagovor se je nahajal že v rokah zastopnikov zunanji oblasti, ali med potjo tja-kaj. Redkokdaj prej je kak predsednik storil tako važen sklep.

V ozadju se pojavlja temeljno vprašanje, ali naj Združene Države vztrajajo pri svoji zunanji politiki, kakor jo je določil predsednik Washington, ali jo pa izpremenijo. Z drugimi besedami, ali naj Združene Države s tujimi vlastmi sklenejo zvezo, katere prva naloga bi bila, napraviti sedanji evropski vojni konec.

Predsednikova poslanica.

Washington, D. C., 22. jan. — V smeri uresničenja svojega načrta, obnoviti mir v Evropi, je storil danes

predsednik drugi korak, ki je, na dramatičen način uprizorjen, v zgodovini dežele vsekako brezprimeren. Kako ga sprejme javnost, ne ve niti g. Wilson sam, dasi trdi, da govori v imenu ameriškega ljudstva in "velikih molčlih množih človeštva", ki se niso našle priložnosti, dati duška bolečinam nad svojim trpljenjem.

Na ves svet.

Na vojskujoče se vlasti in na ves svet naslovljena poslanica, ki jo je izročil predsednik danes senatu, svojemu "svetovavcu v vseh stvareh, ki se tičejo zunanjih odnosov Združenih Držav", obsega pogoje, pod katerimi bi se dal po mnenju g. Wilsona zagotoviti trajen mir sveta. Predsednik je storil to kot poglavar dežele, ki ni naravnost zapletena v vojno, a zelo trpi pod njenimi učinki.

Glavna misel.

Pri tej misli pa se je mudil g. Wilson samo mimogrede. Predvsem mu je bilo na tem, kakor je videti, da svoje poslušalce prepriča, da je trajen mir mogoče doseči samo po skupnem delovanju vseh vlasti in ohraniti "organizirano, močnejšo človeško silo", ter da se Združene Države od takega delovanja ne smejo izključiti.

Z. D. pogoji za mirovno ligo.

S tem je predsednik opravičil tudi predložitev "svojih mirovnih pogojev". Kakor je izjavil, je prišel po odgovorih na njegovo mirovno noto z dne 18. decembra do sklepa, da mora priti mir brez zmage ene ali druge skupine vlasti, češ, da "vsaka zanika namen, nasprotnika uničiti". Na temelju tega je postavil "svoje mirovne pogoje" tako (na kratko posneto):

1. Da mora mir biti brez zmage; da mora mir biti sklenjen po "ena-

kih" (equals) in ne narekovan po zmagačih.

2. Da ne sme delati nobene razlike med pravicami velikih in malih narodov.

3. Da bodi mir utemeljen na načelu, da vse vlade dobivajo svojo oblast iz privoljenja vladanih. Da mora opustiti misel, da imajo veliki narodi pravico razpolagati z malimi narodi. Da mora pripoznati med drugimi stvarmi svobodo in zedinjeno Poljsko. Da se narodi ne smejo kakor lastninska stvar izročiti po enem vladarju drugemu.

4. Da se mora vsem narodom evropskim dovoliti prost dohod do morja.

6. Da mora mir omejiti oborožbo na suhem in mokrem ter omogočiti opustitev gibanja za vojaško pripravljenost.

7. Da mora mir pripoznati novo in široko obliko Monroe-doktrine, namreč, da noben narod nima pravice, vsiliti svojo obliko vlade drugemu narodu.

Poljska kot primer.

Kot primer za to, kaj razumeva pod "vlado s privolitvijo vladanih", je predsednik imenoval Poljsko, ki bi se morala pod neodvisno in samoupravno vlado zediniti. Glede svobode na morjih, je izjavil, da se mora izvesti z "nevtaliziranjem naravnostnih potnih pravic pod splošnim poročstvom", ki bi samo po sebi jamčilo mir. Vprašanje glede oborožbe je označil pač kot težavno vprašanje, ki pa se bo dalo tudi rešiti, ker je v najtesnejši zvezi z bodočim blagostanjem narodov in vsega človeštva.

Nemcem ugaja govor.

Berlin, 24. jan. (Brezlično v Sayville.) — O mirovnem govoru, ki ga je imel predsednik Wilson v senatu, piše "Kreuzzeitung", da je Nemčija, ki je čez 40 let ohranila mir in tudi sedaj zopet iztegnila roko k miru, s tem pozivom lahko zadovoljna. Kot v očitnem nasprotju s programom predsednikovim označa list mirovne pogoje ententinih zaveznikov, ker zahtevajo prispojitev nemškega ozemlja, uničenje in razdelitev Avstro-Ogrske in Turčije, izročitev nemškega trgovin-

Nobenih važnih dogodkov na bojiščih.

Feldmaršal von Mackensen ustavljen v soseščini Tulče ob Donavi v Rumuniji.

NEMCI NAPADAJO BLIZU RIGE.

Bitka na morju ob holandski brežini. Druge vojne vesti.

Laška fronta.

Rim, 22. jan. — Delovanje sovražnega topništva je bilo omejeno ob celi fronti. Naše baterije so obstreljevale sovražne kolibe v okrožju Laguzi. Bilo je tudi običajno bombardiranje sovražnih zaveznih linij.

Na Krasu so bile sovražne ogledovalne skupine napadane in razganjane.

Topniški dvoboji.

Rim, 23. jan. — Na trentinski fronti je bilo sovražno topniško delovanje omejeno.

Pri Plavah in v okrožju ob srednji Soči je bilo navadno streljanje okopnih možnar-skih baterij.

Jugovzhodno od Gorice se je po kratki a zelo silni topniški pripravi nekemu sovražnemu oddelku posrečilo, prodreti v enega naših zakopov. Bil je takoj prepođen.

Na Krasu so bili zdajpazdaj topniški dvoboji.

Ujeli 137 Lahov.

Dunaj, 24. jan. — Blizu Gorice so naši lovski oddelki zavezeli en sovražen zakop in dovedli kot ujetnike tri častnike in 134 vojakov ter uplenili tri strojne puške.

Makedonska fronta.

Berlin, 22. jan. — Makedonska fronta: Razen osamljenih prask med ogledovanjem ni bilo nobenih važnih dogodkov.

Nobenih važnih dogodkov.

Dunaj, 23. jan. — Južno od Ohridskega jezera so naši vojaki obrežuspešili sovražen napad predčerašnjim.

Berlin, 23. jan. — Z makedonske fronte ni naznaniti nič važnega.

Rumunska fronta.

Dunaj, 22. jan. — Avstro-ogrsko vojno vodstvo je naznanilo včeraj sledeče:

"V odseku Meštikanesti je sledil včeraj povečani sovražni topniški delavnosti napaden poskus, ki je bil po streljanju naših baterij v kati zaduščen.

"V bližini Marmaros-Szigeta je eden naših zrakoplovcev prisilil neki ruski zrakoplov k pristanku. Stroj je v popolnoma nepoškodovanem stanju v naših rokah. Zrakoplovec sta bila ujeta."

Boji v Karpatih.

Berlin, 22. jan. (Brezlično v Sayville.) — Veliki glavni stan je naznanil danes:

"Fronta nadvojvode Jožefa: Na raznih točkah v vzhodnih Karpatih so se razvijali včeraj spopadi med predstražami, ki so potekali za nas ugodno.

"Severno od Ojtuške doline je topništvo na obeh straneh delovalo živahno.

"Fronta generala von Mackensena: Zapadno od Pancina je sovražen oddelek napadel naše postojanke ob Putni, a je bil odbit."

V Ojtuški dolini.

Petrograd, 22. jan. — Sovražni poskusi prodiranja v dolini reke Ojtuž so bili ustavljeni po našem streljanju. Na ostali fronti je bilo izmenjavanje ognja.

Malo važnih bojev.

Dunaj, 23. jan. — V Obodeških gorah (Moldavija) so bile sovražne čete

skega brodovja in finančni polom Nemčije.

Anglija proti načrtu.

London, 25. jan., 3 zj. — A. Bonar Law, zakladniški kancelar in član britanskega vojnega sveta, je izjavil v govoru v Bristolu včeraj, da mirovne svrhe predsednika Wilsona ententini zaveznički odobravajo, da se morajo v obstoječih okoliščinah uporabiti druga sredstva v dosegu miru, in da je nemogoče privoliti v mir, ki pušča nemški vojaški stroj nezlomljen.

na ogledovalnem pohodu pognane nazaj na neki točki vzhodno od Nielnice. Petrograd, 23. jan. — Pehotno streljanje je bilo na fronti do Donave. Dan je bil miren ob Donavi.

Mackensen se umaknil.

Berlin, 24. jan. — Fronta nadvojvode Jožefa: Med hudim mrazom so bili samo krajevni živahni topniški boji in spopadi med prednjimi stražami.

Armada skupina feldmaršala von Mackensena: Severni breg južnega rokava Donave severno od Tulče smo zopet opustili.

Bataljon Bolgarov uničen.

Petrograd, 24. jan. — Na donavski fronti se vrši ogledovanje po skautih in pehotno streljanje.

Ob Donavi, nasproti Tulče, so Bolgari, broječi skoro bataljon, v megli prekoračili jutraj južni rokav reke. Naši oddelki so ponoči nepričakovano napadli in brez streljanja razdejali oddelek, ki je prekoračil reko, ter ujeli pet častnikov in 332 mož in uplenili štiri strojne puške. Naši oddelki so izgubili enega častnika in 41 mož na ranjenih ter enega moža usmrčenega.

Ruska fronta.

Petrograd, 22. jan. — Zapadna (ruska) fronta: V nedeljo jutraj sta dve nemški stotniji poskušali prodirati v odseku južno od vasi Darov ob reki Šari, jugovzhodno od Baranovičev, a sta bili ustavljeni po našem streljanju in sta se umeknili v svoje zakope.

V smeri Kovela je sovražnik bombardiral naše postojanke na fronti Rudka Mirinskaja-Velick in prodrl v neke naše zakope, a je bil izgnan, preden so dospole naše rezerve.

Tudi v Galiciji se vrše tupatam manjši spopadi.

Berlin, 22. jan. — Vzhodna fronta: Fronta princa Leopolda: Zapadno od Friedrichstadta so bili ponočni napadi po ruskih oddelkih odbiti.

Nemci odbijajo Ruse.

Berlin, 23. jan. — Fronta princa Leopolda: Ob Dvini in severozapadno od Lutska je topniško streljanje začelo naraslo.

Zapadno od Dvinska so naše zakopne čete prepošle ruski oddelek, ki je zarana prodrl v našo prvo linijo.

Topniški dvoboji so živahnejši jugovzhodno od Rige.

Francoska fronta.

Pariz, 22. jan. — Dan je bil miren, razen na desnem bregu reke Meuse, kjer je bila topniška delavnost prav živahna v odsekih Douaumont, Bois Cailleries in v Vogezih v okrožju Chapelotte.

Berlin, 22. jan. (Brezlično v Sayville.) — Po noči objavljenem poročilu velikega glavnega stana ni bilo na nobenem bojnem torišču zaznamenovati nobenih važnih dogodkov.

Ogledovalci delavni.

Berlin, 23. jan. — Armadna skupina prestolonaslednika Rupprechta: Severovzhodno od Armentieres je ogledovalen oddelek bavarskih polkov prodrl v sovražne strelske järke in se vrnil z nekoliko ujetniki in strojnimi puškami.

Bitka na morju.

London, 23. jan. — Britansko admiralstvo je danes objavilo sledeče poročilo:

"Med tem ko so v zadnji noči naše lahke vojne ladje patrolirale v Severnem morju nedaleč od holandske brežine, so zadele ob oddelek sovražnih torpednih rušivev. Kratka bitka se je vršila, tekotem katere je bil eden sovražnih torpednih rušivev pogreznjen in ostanek razkropljen, ko je bil 'precej kaznovan'. Tema je ovirala opazovanje polnega izida bitke.

Drugi spopad.

"Do ostrega spopada je prišlo v prošli noči med sovražnimi torpednimi rušivci in našimi lastnimi rušivci v soseščini Schouwenbanka. Med to bitko je bil eden naših rušivev zadet po torpedu in 'pozneje po naših lastnih ladjah pogreznjen'. Eksplozija je usmrtila tri častnike in 44 mož. Sorodniki žrtve so bili obveščeni. Na naših

ladjah niso bile zaznamenovati nobene nadaljnje izgube."

Kavkaška fronta.

Petrograd, 22. jan. — Napad po dveh turških bataljonih proti našim oddelkom vzhodno od Kemakhe je bil odbit.

Nemške izgube 2,000,000 mož.

Berlin, 24. jan. — Berlinska "National-Zeitung" ceni skupne nemške izgube v vojni na kaka 2,000,000 in pravi, da je na razpolaganje zadosti vojakov za nadaljevanje vojne še več let. Nemških rezerv, pravi list, je še 7,000,000 mož.

Bopp obsojen v zapor.

San Francisco, Cal., 22. jan. — Privikrat v zgodovini Združenih Držav je bil danes tuj generalni konzul zaradi namišljenega prestopa ameriške nevtalnosti obsojen v zapor in v plačanje globe. Sodnik William H. Hunt je prisodil g. Franz Boppu, enemu treh nemških generalnih konzulov v deželi, dve leti v zavezni kaznilnici na McNeil's Islandu, Washington, nadalje eno leto v okrajni ječi in globo \$10,000. Zapor se steka, tako da se razteza skupaj na dve leti.

Enake kazni.

Podkonzulu von Schacku, poročniku von Brinckemu in tajnemu agentu Crowleju so bile prisojene enake kazni. Pri gospe Cornell, tajnici Crowlejevi, je odpadla globa, dočim je bil njen zapor zmanjšan na eno leto.

Zagovorništvu ima po odredbi sodnikov trideset dni časa, da poda proti obsodbi pri zaveznem okrožnem prizivnem sodišču priziv. Med tem ostane poročstvo enako kakor doslej.

Blizzard v Minnesoti.

Minneapolis, Minn., 22. jan. — Strašni "blizzard", ki je obiskal zapadni del Minnesote, je dosegel v okolišju mesta Minneapolis doslej neznano silnost. "Rekord sneženja" je bil prežeten včeraj; vremenski urad je naznanil pozno noč, da je padlo snega 17 palcev v 24. urah. Doslej najvišji rekord 11 palcev snega je bil dosežen dne 12. marca 1899. Kakor led mrzel sever je premetaval zamete in živo srebro je stalo trajno pod ničlo.

Manoge javne šole so zaprli, ker se otroci niso mogli skozi zamete preonegati in je bil cestnoželezniški promet ustavljen.

Veter je pihal s hitrostjo 42 milj na uro. Mnogi vlaki v Severno Dakoto so obšli v visokih zametih.

Atlas — zastonj!

Ročni atlas ali barvane zemljevide vseh držav in dežel celega sveta, obsegajoč 40 strani 7x5 palcev velikosti, pošljemo na zahtevo zastonj vsakemu naročniku "Amer. Slovenca", če pošlje celotno naročnino dva (\$2) dolarja.

Ta ročni atlas je veleznanimiv, zlasti v teh burnih časih. V njem je 32 barvanih zemljevidov, vsa mesta na svetu, katera imajo nad 100,000 prebivalcev, ter vse države in vse dežele na svetu, velikosti ameriških držav in držav celega sveta, kakor tudi številu njih prebivalcev.

Pošljite naročnino (\$2.00) takoj in omenite, da Vam naj pošljemo ročni atlas. **Uprava "Amer. Slov."**

DENAR V STARO DOMOVINO

pošljemo skozi najzanesljivejše bančne zavode. Tam izplača denar c. kr. pošta.

Kolikor koli tudi brzojavnim putem kolikor koli kdo želi poslati, od najmanjše (5 kron) vsote do tisočev kron. Brezlično-brzojavne pošiljave despojejo naravnost v Avstrijo in se izplačajo v 5. do 10. dneh. Vse tozadevne izvršne pobotnice bomo prejeli, ko bo pošta zopet poslovala.

Vsaka beseda pri naslovu za brzojav stane 65c, poleg tega se računa tudi za številke, namreč: 200 kron sta dve besedi posebej. Tako stane brzojav, ki bi bil za: Uredništvu Slovenca, Ljubljana, Kranjsko, Avstrija, 200 kron, — kar obsega 7 besed po 65c, je \$4.55.

Za tisoče kron stane brzojav istotoliko, kot za samih 5 kron. Poleg spodaj navedenih cen se mora poslati še za brzojav, kolikor pride od besed in števil. Danes pošljemo:

10 K za...	\$1.50	100 K za...	\$13.00
25 K za...	\$3.75	1000 K za...	\$130.00
50 K za...	\$7.00	5000 K za...	\$650.00

Vsako pošiljatev garantiramo.

AMERIKANSKI SLOVENEK
bančni oddelek.

1006 N. Chicago St. JOLIET, ILL.

POGLAVARJI NEVTALNIH EVROPSKIH DEŽEL, KI SE TRUDIJO ZA DOKONČANJE VOJNE.

Predsednik Wilson je sprožil mirovno gibanje zadnji mesec. In začeli so se oglašati poglavarji raznih nevtalnih dežel evropskih in podpirati Wilsonovo plemenito namero. Najprej se je oglasila Švica in sledile so ji druge nevtalne dežele, ki baje čakajo samo priložnosti, da skupaj nastopijo v prid miru.

Št. 1 na slikah je danski kralj Kristijan; št. 2, od leve na desno, danski kralj Kristijan, švedski kralj Gustaf in norveški kralj Haakon; št. 3, španski kralj Alfonso; št. 4, kralj Gustaf; št. 5, nizozemska kraljica Vilhelmina; št. 6, kralj Haakon; št. 7, nedavno izvoljeni predsednik švicarski, Edmund Schulthess.

IZ SLOVENSKEGA NASELBIN.

Joliet, Ill., 24. jan. — Danes čez štiri tedne bo že pepelnica. Fantje, požurite se! Predpustu bode kmalu konec. Kot rož na starokrajnem polju, je pri nas deklet. In tudi fantov je dovolj. Toda — korajže ni, ali ka-li. Dosedaj so bile pod našim zvonom v letošnjem predpustu šele tri poroke, in nekaj se jih nam še obeta, a bilo bi jih lahko mnogo več: ali ne živimo v času prosperitete?

— Smrtna kosa. Gospa Marija Roštan, soproga g. Lavrencija Roštana, 1210 North Hickory street, stara 40 let, je umrla v bolnišnici sv. Jožefa v soboto zvečer ob 11. uri 30 minut, prevlečena s sv. zakramenti za umirajočo. Zapustila je svojemu možu deset otrok, med njimi šele nekaj tednov stara dvojčka; poleg teh ima žaljotič soprogo še tri otroke od svoje prve žene. Pokojnica je bila zavarovana pri dveh podpornih Jednotah, in sicer je bila članica društva sv. Ane reda Katoliških Božstvaric in Royal Neighbors of America. Rojena je bila v Postojni na Notranjskem. Pogreb se je vršil včeraj (torek) dopoldne. Od hiše žalosti se je pomikal pogrebni izprevod do slovenske cerkve, v kateri je bila opravljena zadušnica, in potem na slovensko pokopališče sv. Jožefa. Rajna gospa Roštanova je bila dobra žena in skrbna mati. Sožalje na njeni pregodnji smrti je bilo splošno in iskreno. Sorodnikom izrekamo tudi naše sočutje. Blagi rajnici svetila večna luč!

— Vaje se že pridno vrše za predstavo vesele igre "V koloradskih gorah ali Na divjem zapadu", ki jo uprizarajo društvo sv. Cecilije št. 12 D. S. D. na odru Sternove dvorane dne 18. februarja, to je, na pustno nedeljo. Gotovo bodo zadovoljni vsi, ki bodo videli to igro. Kadar izvemo kaj več iz za kulis, bomo povedali. Vse pride na dan. Le še malo počakajte.

— Blizzard, ki je razsajal v nedeljo v peterih sosednjih državah, smo občutili tudi v Jolietu. Kmalu po 6. uri zvečer je pripihal hud veter od severa, s hitrostjo od 40 do 55 milj na uro. Živo srebro je začelo naglo padati od 38 stopinj nad ničlo, najvišje stopinje, ki jo je dosegel toplomer med dnem. Snežena in ledena brozga je kmalu zmurnila po cestah in obstranskih tlakah, tako da je bilo nevarno hoditi. In veter je pihal in tulil do polnoči in še dalje. Stare lesene hiše so se tresle in majale, da marsikdo ni mogel zaspati. Naslednje jutro pa se je smejala sonce vsem, ki so mislili, da bo prejšnji večer konec sveta.

— V bolnišnici sv. Jožefa se nahaja g. Matthew Grahek, ki se je izpodprsil v nedeljo zvečer na ledenem obstranskem tlaku in je tako nesrečno padel, da se je poškodoval na glavi. Na srečo poškodba ni težka in bode bolnik v kratkem okrevale.

— Hripa ali influenca razsaja v Jolietu že nekaj tednov. Zdravniki pravijo, da je sedaj nad 2.000 slučajev hripe v tem mestu. Pod zdravniško oskrbo pa jih je samo 955. Nestanovitno vreme izza novega leta je vzrok, da se je hripa tako razpasla po Jolietu.

— G. Nick Vranichar, bivši dolgoletni kolektor za The Prudential Insurance Co. in izza dne 1. t. m. gostilničar v Rockdalu, 607 Moen ave., je prav zadovoljen dosedaj s svojim novim businessom. Njegov salon se nahaja v novem velikem poslopiju, katero si je lani zgradil g. John Petrusa, rockdalski slovensko-hrvaški trgovec. V novem poslopiju je največja plesna dvorana v Rockdalu. G. Pavao Travica, rodom Hrvat, je sogostilničar z g. Vranicharjem. Na oknih njunega salona je napisano: "Rockdale Central Buffet. Vranichar & Travica. Good Service. Everybody Welcome" — in: "Središče Rockdala. Gostilna. Izborna postrežba. Vsi dobro došli!" To smo slučajno doznali. Radi bi pa izvedeli še kaj več lepega iz našega Rockdala. Ali ni v velenaprednem mestecu nikogar, ki bi nam kaj poročal o tamosnjih delavskih in družabnih razmerah ter sploh o vsem, kar bi utegnilo naše čitatelje zanimati? Stalnega dopisnika si želimo, ki bi nam odkrival vse napredke rockdalske. Ali ga dobimo?

— Obsojen k smrti na vislicah. Sodnik Hooper je razglasil smrtno obsodbo nad Vincenzo Martellaro včeraj popoldne. Zločin, za katerega je omenjeni Sicilian prejel največjo kazen po zakonu, je bil umor njegovega rojaka Antonio Carugattija, bartenderja, poprej uslužbenega v salunu V. Carnaghi, 627 South Chicago street, v večer 1. julija 1916. Dan 16. februarja med 9. uro dopoldne in 5. uro popoldne je bil določen po sodniku kot dan za usmrčenje Martellara na vislicah. Njegov odvetnik, Francis Borelliz Chicago, je prosil 60 dni odloga za

vložitev priziva. Prošnjo je odobril državni pravnik Martin.

— Mistifikacija? Pisali smo zadnjič o javnem shodu, ki se bo vršil v avditoriju jolietke občinske višje šole drevi. In povedali smo, da se bo shod vršil v svrhu slovesnega sprejema novih državljanov v Z. D. državljanstvo in da bo sodnik Dibell podelil nekaterim zadnje papirje. To smo doznali iz programa, posebej tiskanega in vročenega nam, kakor tudi drugim doposlanega. Snoči pa je priobčil Joliet Herald-News izjavo sodnika Dibella, da obžaluje tisto naznanilo v programu, ker se ne spominja, da bi bil kaj takega obljubil. Torej sodnik Dibell ne bo govoril na tem shodu, niti ne bo delil državljskih papirjev. Kako je mogoče, da se je vrnila tista pomota v program?

Joliet, Ill., 23. jan. — Cenjeni g. urednik: Prosim za mal prostorček, da se nekoliko izrazim o igri "Mati", četrto je že nekoliko pozno. Pri popoldanskim predstavi je bila udeležba bolj pičla, no, je bilo pa zvečer toliko več, za kar se cenj. občinstvu na tem mestu v imenu dr. "Triglav" izreka najpriznanejša zahvala. Tako tudi vsem dekletom, namreč: Gdčni. Ani Mutz, ki je ulogo matere dobro pogodila. Potem Tinki, gdčni. Mary Kostelc, ki je revica morala toliko prestopiti zaradi hudobnega Milana in je svojo ulogo kot vselej tudi sedaj dobro rešila. Potem Silva, katero nam je predstavljala gdč. Frances Čulek, kot rejenka je tudi izvrstno igrala, ker je Milana dobro "biksala" zaradi njegove brezdomovinske ljubezni. In pa Tržanka, katero nam je predstavljala gdč. Mary Markele, to vam je bila prava klepetulja in frifra, ki je znala dobro govoriti in obenem pa tudi žaliti našo ubogo malo Tinico. Torej vsem prisrčna hvala!

Tako se tudi zahvaljujem gospici Elizabeth Grahek, ki je med in pred igro tako mило igrala na glasovir. Posebno "Mladi vojaki" so bili lepi. Nadalje se zahvaljujem v imenu dr. "Triglav" Mrs. M. Laurič in Mrs. Ant. Bolte, ker sta nam preskrbeli tako izvrstno večerjo, da je bilo kakor na banketu. Potem Mrs. Ant. Golobitsh, ki nam je drage volje posodila zavese za na oder.

Tako tudi hvala Am. Slovincu za njegovo reklamo v prid dr. "Triglav". Še enkrat lepa hvala vsem skupaj in na svidenje po Veliki noči na Sternovi dvorani, kjer dr. "Triglav" namerava zopet prirediti lepo dramatično predstavo.

Torej na veselo svidenje in — pozdrav!

M. Rakar, tajnik dr. "Triglav".

Chicago, Ill., 22. jan. — Cenj. uredništvo A. S.! Zopet imamo vzgled od enega naših bogatajcev ali socialistov, kakšen namen ali smoter imajo ti ljudje. Niti noben matematik jih ne more "pogrontati".

Ko so domoljubni možje sklicali rodoljubne Slovence k predavanju 22. prosinca v dvorani 18. ceste in Racine ulice in so prav navdušeno spodbujali Slovence k narodni zavednosti, vstal je eden z rdečo zavratnico in pobijal prav surovo in brezobrazno govornike, med katerimi so bili zdravniki in advokati, torej na vsak način bolj učeni ljudje, kot ta socialist ali bolje bogatajec in zabavljač.

Ker je bilo navzočih tukaj precej članov K. S. K. J., zdelo se je temu rudečkarju preveč, ko je zagledal znake društva z majhnim križcem na prsih vrlih slovenskih mož, delujočih za vero narod in dom. S ponosom so stali ti možje in poslušali govore in navduševanja za narod, naš mili slovenski narod, med tem ko je rudečkar kar tulil kot divja zver in se otesal. Ko pa je videl, da ničesar ne opravi, da tukajšnji Slovenci so gotovi v svojem zavzetem stališču za narod, hotel je sklicati svoj reparski shod, a dobil je le pomilovalen nasmeh od navzočih. Zakaj socialisti delujejo, je pa čudna uganka: ne za narod, ne za dom in ne za vero, samo pripravijo se o vsaki priliki in pri tem pokažejo vso svojo neotesanost in surovost.

Slovenec in Slovenka s križcem na prsih pa neustrašljivo delujejo za vero, dom in narod z vso rodoljubno in domoljubno dušo. Le tako naprej bomo mi narodnjaki in ne sramujmo se biti Slovenci in Slovenke! Pokažimo svetu, da smo tudi mi narod slovenski in slovenski z našimi Srbo-Hrvati vred en narod istega jezika in iste krvi. Zavedajmo se, da tudi mi skupno s našimi brati Hrvati in Srbi si priborimo svojo Jugoslavijo, ponos celega našega naroda in naših potomcev.

Konecno pozdravljam čitatelje tega katoliškega in slovenskega lista.

Slovenčev Ivan.

Willard, Wis., 21. jan. — Slavno uredništvo Am. Slovence: — Prosim

za nekaj prostora v nam priljubljenem listu.

Zimsko vreme imamo tukaj bolj mrzlo; včasih pade živo srebro na 30 do 35 pod ničlo, in prijetnih dni je kaj malo zaznamovati. Slavni preroki, ki so obetali mило zimo, lahko sedaj mirno pri gorki peči cigare kadijo, ker tam jim gotovo ni premraz. Za nas farmarje se je zadnje čase tudi precej drugače zasukalo, ker sedaj se vse lahko proda za drag denar. Naša mlekarica je preustrojila nad milijon funtov mleka zadnje leto, in bode poslovala prvič letos skozi celo zimo.

Tukajšnji Slovenci smo bili že pol drugo leto brez slovenskega duhovnika. V tem času smo večkrat zborovali ter se posvetovali, kaj nam je storiti v tem oziru. In slednjič se nam je, hvala Bogu, tudi ta želja izpolnila. Dne 20. jan. smo dobili v našo sredo č. g. Alojzija J. Kastigar, ki ostane za stalno med nami. Tako je naša slovenska fara sv. Družine postala samostojna in ni več podružnica kakor dosedaj.

Konecno dopisam pozdravljam vse čitatele Am. Slovence, listu pa mnogo dobrega uspeha.

Poročevalec.

FRANC SCHWEIGER.

(Osmrtnica.)

Calumetske "Slovenske Novice" z dne 19. t. m. so priobčile sledeči nekrolog:

Dne 11. jan. t. l. zatisnil je za vedno svoje trudne oči Franc Schweiger, dolgoletni urednik "Glasnika", prejšnjega slov. lista na Calumetu in potem urednik "Slovenskih Novic". Popoln živopis pokojnega ne morem podati, ker mi je preteklost njegova deloma neznan, a ne morem si kaj, da se ne bi ob zvezi zaprtem grobu pokojnikovega spomnil vrlin, s katerimi je bil bogato obdarovan. Rojen in vzrejen je bil v starem kraju od dobrih staršev, ki so mu dali priložnost, da se je akademično izobrazil. Kot vseučiliški dijak je živel v ravno onih letih, ko se je Slovenija začela probujati; že tedaj se je navezal narodnega duha, kateri ga ni zapustil do zadnjega zdihljaja. Vendar pa ni bil v tem oziru nikakor prenapet in dočim je želel, da bi slovenski jezik dobil onih pravic, katere mu kot živemu in razvijajočemu jeziku pripadajo, pa vendar ni zanemarjal drugih narodnosti in naj bi bili potem nemške, ali italijanske ali katerekolik druge. Kot notarski kandidat v Ribnici je mnogo občeval ne samo s svojimi součniki, ampak tudi z duhovščino, in ravno tej okoliščini mislim, da moramo pripisovati veljavo, da je pokojni vkljub temu, da je živel v starem kraju ob času, ko je bila liberalna stranka na vrhuncu svoje moči in je skoro vsak javni uradnik bil njen pristaja, ohranil globok verski čut. Nikdar ni bilo čuti iz njegovih ust žal besede zoper vero, cerkev in duhovščino. V največje veselje mu je bilo biti v družbi duhovnikov in se z njimi pogovarjati o perečih vprašanjih sedanjega časa. — Vsem Calumetskimi Slovincem je znano, s koliko vnuem se je podstopil urejevanja na novo ustanovljenega slov. lista pred 17 leti. Slovensko časnikarstvo je bilo ob onem času v Ameriki še le v povojih, odstraniti mu je bilo treba marsikatero zapreko, požretri je moral marsikatero grenko od svojih gospodarjev in od čitateljev lista, a še več pa, posebno zadnja leta, od urednikov listov, ki se niso strinjali z njegovimi načeli. A mirni France je vse voljno pretrpel, velikrat sem ga čul reči: A pustimo jih pri miru, saj ne znajo, kaj delajo. — Uredniški posel ni lahek in ako pomislimo na leta pokojnikova, se ne moremo čuditi, ako je proti koncu jel tožiti, da mu enakomerno uredniško delo poreda. Mislim pa, da je že tedaj čutil kal boleznij v svojem telesu, in zatorej mu njegove tožbe ne moremo zameriti. Splošno moram trditi, da je bil pokojni France mirnega, a obenem trdnega značaja. Nobene stvari ni bolj sovražil kot osebnih napadov in ravno radi tega se je temu in onemu zameril, ker ni hotel v svoj list zanašati osebnih napadov. Ako je bil sam v kakem listu napaden, je ali molčal ali pa na kratko in zmerno odgovoril in s tem je bila stvar zanj končana. — Na Calumetu je bil splošno priljubljen ne samo med svojim narodom, ampak tudi med drugorodci. Zaradi svoje velike postave je bil markantna oseba in skoro vsak otrok ga je poznal. Bil je pa tudi z vsakim prijazen in uljuden in s tem si je pridobil naklonjenost vsakogar. Ko je bil na bolniški postelji, ni nikdar tarnal in tožil, le to mu je bilo hudo, da ni mogel opravljati svojega dela. Popolnoma vdan v voljo božjo je prejel sv. zakramente ter se pobožno pripravil za zadnjo pot.

Dragi France! Napisal sem teh par vrstic tebi v slovo. Bila sva si dolgoletna prijatelja, poznal sem do dobrega tvoje dobro in mehko srce in le želim, da bi tudi drugi, ki so te morda napadali, vsaj sedaj, ko si že v večnosti, spremenili svoje mnenje o Tebi. Naj počiva Tvoje truplo mirno v tuji zemlji, ki ti je bila bolj mačeha kot mati, Tvoja duša naj se pa v srečnem gledanju božjem odpočije od

zemeljskega truda. Z Bogom — dragi prijatelj France!

L. F. Klopčič.

Op. ur. Blagovolite, veleč. gospod župnik, in vsi, ki ste rajnika ljubili, sprejeti tudi naše najiskrenejše sožalje. Pokojnemu uredniku-trpinu blag spomin!

Drobiz iz slovenskih listov.

Cleveland, O. — Slov. pevsko kat. dr. Lira priredi 11. febr. v J. Knausovi dvorani igro "Prisegam". — Župnika sv. Lovrenca v Newburgu je imela zadnje leto dohodkov \$14,651.31 in stroškov \$14,475.15, ostane denarja na banki še \$176.16. Nova hiša za sestre in šola stane \$7,200, na kateri stoji \$1,975, torej vse skupaj \$9,175. Drugo so stroški za popravilo cerkve po ognju, obrestih, davek, primikanje, poprava stare hiše, šolski in cerkveni stroški. — Veselica za po vojni ponesrečene je prinesla čistega dobička \$173.00.

Milwaukee, Wis. — Umrli so tu: Dne 17. t. m. rojak Anton Slapnik, 25 let star, doma iz Gornjega Grada na Sp. Stajerskem; 11. t. m. Frank Vodnik, 18 let star, rojen v Trebelnem na Dolenskem, zapuška tukaj starše, brata in sestro ter strica; 15. t. m. g. G. Krivic, žena Antona Krivic p. d. Zupančič, 45 let stara, zapuška poleg moža, sina in hčera.

Glencoe, Wyo. — Umrli je tu 9. jan. rojak Jakob Dolinar, 26 let star, doma iz Poljan nad Škofjo Loko, zapuška mlado ženo.

PISMO IZ KARPATOV.

(Vojni kurat Leop. Turšič.)

15. februarja 1915.

Na svečnico sem mislil iti maševat v bližnjo, 5 km oddaljeno vas, kajti nobene stvari v vojski tako zelo ne pogrešam kakor svete maše. A žal, malokrat pridem od tega. Cerkev so po teh krajih povečini unižatske in poleg tega čisto opustošene in razdrte. Komu pa vojska prizaneha?

Že na predvečer sva se s kuratom sosednjega polka dogovorila in vse potrebno ukrenila glede odhoda. Zjutraj ob prvem svitu je že stal pred hišo, v kateri smo bivali, moj skromni Sibirec — drugi ga nazivljejo Moskala — pripravljen in osedlan ter nestrno bil s kopiti ob zmrla tla. Tudi on se je veselil lepega izprehoda v mrzlem zimskem jutru. Pa oba sva bila ob svojo radost, ko je prišlo povelje za odhod v drugo smer. "Tu imaš," sem si mislil, "v vojski ne smeš imeti nobenega svojega načrta, ker ti ga gotovo prekrizajo. Se bom že kako Bogu oddolžil, z današnjo sveto mašo pa ni nič!" Spravi sem svoje stvari skupaj ter jih naložil na rame zdehajočega Štefana, za jahal Sibirca ter jo ubral za regimentom, ki je že stal ob glavni cesti, pripravljen na odhod.

Nismo šli daleč in prišli v vas, v kateri smo se danes. Leži kakih 20 minut za fronto. Saj bi Vam povedal ime, pa z njim Vam ni veliko pomagano; na navadni karti ga itak ne najdemo. Odkazali so nam hišo sredi vasi, tesno in dolgočasno, obubožno, kakor so vse druge. Zategnili smo svoje vozove v lepe vrste sredi trga, okrasili hišo z zastavo rdečega križa in se prav po vojaško naselili. Zamrmljal je gaj, da ko smo mu posteljo znesli iz hiše, da smo na tleh dobili zase prostora, morda je zaklet, ko so se morale krave v levo bolj stisniti, da so dobili bivališče naši konji — pa kaj se hoče — v vojski ne gre drugače. Pa mož se nas je že privadil; kar zahtevamo od njega, vse nam da, če le ima. Celotako prijazen je postal, da ponoči, ko ga prime njegov godrnjavi kašel, se hodi ven pod mило nebo odkašljevat.

Že tisto svečnico popoldne so začeli od vseh strani grmeti topovi, naši in sovražni. Sovražne granate so udarjale naravnost v vas, v kateri smo bili prej. Strašen je tak dan. Po zraku tuli, žvižga, cvili, bobni in vseh mogočih melodijah in njansah, da se trese zemlja in nebo. Na jasnem nebu se pokaže zdaj pa zdaj oblak eksplozivne žravnice; čedalje več jih je in se podo po jasnem ozračju drug za drugim, dokler ne zastro gladkega neba; zdaj pa zdaj butne kam granata z vso svojo orjaško silo, da votlo zadoni zemlja in se stresajo šipe v oknih. In to dan za dnem; nekaj čudnega je in skoro dolgočasno nam postane, če je dan tih in miren. Še groznejše pa so noči, kadar se oglašajo topovi. Zamolklejšje je njihovo grmenje in njihovi ognji so kakor žar pekla.

In od Svečnice se traja neprenehoma ta artiljerijski dvojni, včasih z večjo, včasih z manjšo silo. Uboga ušesa, ubogi živci!

Po polnoči 4. februarja se je sovražnik okorajžil in prišel iz svojih luknj. Proti jutru je začel s svojim napadom. Najbolj mu je seveda dišala cesta in prehod iz doline v dolino. Ta prehod, ki ga ima zadenega ravno naš polk, je silno važen za nadaljnje prodiranje. Zato so ga naši na vso moč zavarovali z žičnimi ograjami daleč na okrog. Na obeh bregovih nad

cesto je bil postavljen oddelek strojnih pušk. Ko se je sovražnik približal žičnim ograjam, so strojne puške o-tvorile nanj uničujoč ogenj. V bližini za fronto sta bila skrita dva topova, ki sta tudi začela bruhati iz svojih cevih strah in smrt. Sovražnik je obrnil hrbet, a je bilo že prepozno. Strojne puške so žele in padali so Rusi kakor klasje pod ženjičnim srpom. Baje je bil uničen ob tem napadu en cel sovražni polk, ostali polki so pa bili tudi zelo zredčeni. Tako so nam pravili ruski ranjenci, ki so v razmeroma velikem številu prihajali na naše obvezovališče.

Pretrsesujoč je bil drug dan pogled na bojišče. Po obronkih na obeh straneh ceste je ležalo na stotine in stotine mrtvih Rusov. Sneg vsepovsod okrvavljen in steptan, razmetane puške in streljivo, nahrbtniki in jedilne posodice, vse je ležalo križem po bojišču. Kako uničujoč je bil poraz za Ruse, priča dejstvo, da niti ranjenih niti mrtvih niso mogli vzeti s seboj, ko smo do zdaj le redkoma videli nepokopane ruske mrtlice. Naše izgube so bile prav malenkostne.

Od tedaj naprej si sovražnik ne upa več napadati. Z glavami vred je bil ubit tudi njegov pogum.

Tako se ne ganemo iz svoje vasi in se ne ganemo iz svoje vasi in se bojimo, da ne bi doživeli v njej domovinske pravice. Iz svoje srede smo izvolili tudi že župana, ki se brani na vse kriplje poverjene mu časti. Vsak dan nas obišče enkrat ali večkrat — menda po potrebi — raztrgan in umazan cigareček, poba 15. let, a mu jih ne bi prisodil niti sedem ne. Očeta nima, materi je zgorela bajta in živi od miloščine, ki mu jo daje vojaštvo. Kadi že od tretjega leta, poje od sedmega, zadnja leta se je naučil tudi plesati.

Za kos komisa ali za cigareto pleše in poje do vrtoglavosti in nam dela kratke čas. Namazan je z vsemi mazili — pravi falotek. Brati ne zna, moliti ne zna, samo prositi in krasti zna dobro.

Podnevi je torej naš gost cigareček, ponoči pa miši in uši. Neodpravljava, trdoživa zalega! Miši skačejo po naših skromnih slamnicah, oškrtajo vse, kar jim pride pod zob, cvilijo in delajo nočno muziko, brž ko ugasnemo luč. Še huje so uši. Vsa sredstva smo že poizkusili — mazila, praške — nič ne pomaga. Na večer se preobleči, zjutraj jih imaš zogeto toliko, če ne več! In prišli smo do zaključka: najboljša zdravilo je potrpežljivost in vztrajnost do konca tudi proti temu sovražniku.

Polagoma je začel po rebrih in bregovih izginjati sneg in z njim mraz. Kažejo se rjave, ponekod tudi že zelene lise — znamenje, da se bliža pomlad. Kadar je ozračje mirno in ne grme topovi, se oglašajo z drevja ptičje, da je veselje. Solnčen dan, zelena livada, ptičje petje, prijazni tovariši, domači slovenski fantje — vse kakor doma! In vendar smo tako daleč od doma, dom nam živi in ga čutimo v svojih srcih. Kdaj se nam izpolni srčna želja, da ga ugledamo?

Po dolinah so narasle vode od taja-jočega se snega in preplavile dolince in vse stranske ceste. Radi tega dobivamo pošto pozno v noč. Čakamo jo ob taroku. Karte v kot, pošta je tu! Skočimo pokoncu in gledamo, kaj nam je došlo. Parkrat je pošta prišla šele ob 11. uri zvečer, ko smo že spali. Pokoncu, zaspanci! Slajši je pogovor z domovino, z znanci in dragimi prijatelji, kakor pa spanje...

Tako nam mineva dan za dnem, drug drugemu podoben. Vsak nas dovede bližje domu, bližje miru, ki nam ga Bog skoro da!

Severov Almanah za Slovence

za leto 1917 je sedaj gotov. Vprašajte vašega lekarnarja, kaj dobi za zastoj. Ako ga on nima, pišite nam.

Kašelj

je navadno eden najbolj nevarnih pojavov vnetja sapnika, krčevite dave in influen-ce. Da ustavite ta kašel in da splošno odpornost boleznij, vzijajte

Severa's Gothard Oil

(Severova Gothardska Olja) je domač liniment boleznij, ki nastanejo vsled prehlada, revmatizma in vnetja. Cena: 25 in 50 centov.

SEVERA'S BALSAM FOR LUNGS

(SEVEROV BALZAM ZA PLJUČA).

Otroci, kakor tudi odrasli smejo uživati to zdravilo, da celo najmanjši otroci bodo popolnoma deležni njegove do-brote. Rabite je proti kašlju, prehladu, hripavosti, pri ne-difterično bolnem vratu, proti bronhialnem kašlju, krčevitem kašlju in kašlju sploh, kakor tudi pri influenci.

Cena: 25 in 50 centov.

Vprašajte za Severova Zdravila v vaši lekarni. Izognite se ponaredb, a tega da vedno zahtevate pristna Severova zdravila. Ako jih ne morete dobiti v vaši lekarni, jih naročite naravnost od

W. F. SEVERA CO., Cedar Rapids, Iowa

A. Nemanich, St.

Chicago Phone 2575

A. Nemanich, Jr.

A. Nemanich & Son BANK

Real Estate Insurance Loans Renting

V lastnem domu 1002 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Sprejemamo vloge in jih obrestujemo po

3%

in jamčimo absolutno varnost.

Kupujemo in prodajamo zemljišča v mestu in na deželi.

Zavarujemo hiše in pohištva proti ognju, nevihti (tornado) ali drugi poškodbi.

Kupujemo in prodajamo, ali posojujemo denar na Steel Stocks.

Pošiljamo denar na vse kraje sveta po dnevnem kursu.

Posojujemo denar na zemljišča in hiše.

Izvršujemo terjatve in poslujemo kot administratorji, varuhi, konzervatorji ter v vseh enakih zadevah.

430 Veliki Slovensko-Angleški Tolmač

priprejen za slovenski narod na podlagi drugih mojih slovensko-angleških knjig za priučenje ANGLEŠČINE BREZ UČITELJA. Vsebinska knjige je: Slov.-Angl. Slovnica, Vsakdanji razgovori, Angleška pisava, Spisovanje pisem, Kako se postane državljani poleg največjega Slov.-Angl. in Angl.-Slov. Slovarja.

Mnogobrojna pohvalna pisma od rojakov širom Amerike dokazujejo, da je to edina knjiga brez katere ne bi smel biti nobeden naseljenec. Cena knjige v platnu trdo vezane je \$2.00, ter se dobi pri:

V. J. KUBELKA, 533 W. 145 St., New York, N. Y.

S FILIPINSKIH OTOKOV.

Pismo "Amerikanskemu Slovincu"

Od g. Jak. Cuznarja, seržanta v Stric Samovi službi.

Camp Keithley, Mind., P. I., 25. nov. 1916. — Cenjeni g. urednik Am. Slo-

venca: — Skoraj polovico svojega letnega sprehoda je stara majka zemlja že napravila, odkar sem Vam iz Manile sporočil, da sem srečno "prirajzal" na Filipinske otoke. Ker se že tako dolgo nisem oglašil in ker sem prav blizu Bornije in tam pravijo, da je divji mož doma, morda boste mislili, da me je eden teh pohrustal; pa to ni tako, zato sem se namenil, da Vam sporočim, da sem vedno zdrav in imam še popolnoma celo kožo, čeravno sem tu v Moro-kontri, med hudimi Mori.

Ker sem ravno pri pisavi, naj pa Vam še sporočim, kam me je veter zanesel iz Manile, in moj sedanji začasní dom.

Ko se je transportni parnik ustavil pri vojaškem pomolu v Manili in ko so obesili najj. most, prišel je na ladjo star major v spremstvu dveh vojaških pisarjev s povelji. Tudi jaz sem prišel kuverto s poveljem, ki se je glasil: "... (Ime i. t. d.) se ukazuje, da odpotuje s prvim vojaškim transportom, ki odplove iz Manile proti južnemu otoku, in se "melda" vojaškemu poveljniku v Camp Keithley na otoku Mindanao.

Želel sem, da bi bil poslan na kako novo postajo v kak še mi nepoznan kraj, in želja se mi je gotovo izpolnila, ker to mi je bil popolnoma nov kraj, dasi sem čul veliko od njega; pravili so stari vojaki, kako so se tepli z Mori okrog jezera Lanao. Lep in zanimiv kraj, visoko gori v oblakih med hribi.

Mali transportni parnik "Liscum", s katerim sem se peljal južno, je odinil še tisti dan zvečer. Imel sem dosti časa, si zopet pogledal staro mesto Manilo. Še slutil nisem pred petimi leti, ko sem se poslovil od njega, da bodem še kedaj po tem kraju hodil. Ni se spremenilo mnogo med tem časom, opazil sem par novih hiš in po podrti, 300 let stari španski most, ki drži čez reko Pasig in veže staro obzidno mesto z novim. Stari most je bil zidan in je slovel daleč naokrog, sedaj ga nadomešča lesen, ob priložnosti pa postavijo železnega. Imenoval se je do sedaj "Španski most", letos pa so ga prekrstili in imenoval se bode nadalje "James Bridge", v čast znamenitemu poslancu Z. D. Ali bode stal in če se ga bode držalo ime toliko časa kot dosedanjega, to bodem pa poročal

čez 300 let, če slučajno pridem v Manilo.

Odpluli smo iz Manile ob 5. uri popoldne, skozi Manila Bay v Kitajsko morje; tu smo se obrnili jugovzhodno in pluli ob zapadnem obrežju otoka Luzon, skozi prehod Verde-otoka ob severnem delu otoka Mindoro in dalje ob Luzonu med stoterimi otoki in otoki (—Filipinskih otokov je nad 1,300 po številu —) v Pacifiško morje, in od tu nekoliko severno v Albay Gulf na otoku Luzon. Po dvodnevni vožnji smo pripluli pred mestec Legaspi, ki leži ob vznožju slavnega ognjenika Majon.

Majon je 7,943 čevljev visok, in je v obliki eden najpopolnejših ognjenikov na svetu. Stoji sam, ne da bi se dotikal kakega drugega gorovja; njegova obširna podstava se pričinja v zelenem polju, ena stran sega do morja in njegovo popolnoma golo temno telo se dviga visoko, dokler tanki vrh ne izgine v oblakih. Starec ne "kadi" sedaj, se mu je gotovo "fajfa" zabasala. Slika tega ognjenika se vidi na vsakem komadu filipinskega kovanega in papirnatega denarja.

V Legaspi smo ostali cel dan. Ogle dal sem si tudi bližnje mesto Albay, kakor tudi lepo vojaško postajo, ki leži v rodovitnem polju ob vznožju ognjenika, kjer je nastanjen en bataljon od pešpolka št. 15, dva bataljona od tega polka sta nastanjena na Kitajskem.

Iz Legaspi smo pluli naravnost proti jugu, ob otokih Samar, Leite, Masabate, Cebu in številnih manjših otokih. Nepopisno prijetno se je voziti ob lepem vremenu med tem krasnim zelenimi otoki, ki se dvigajo kot biserji iznad višnjevega morja. Tu človek ne počuti tiste dolgočasnosti, kot na dolgotrajni vožnji čez široki ocean.

Naslednjega dne jutraj smo se ustavili pred mestom Cebu, kjer smo ostali cel dan. Mesto Cebu leži na otoku z enakim imenom, in je najstarejši in po velikosti drugo mesto na Filipinih. Ob pristanišču je stara trdnjava, za njo vojaška poslopja, obdana s prostornim parkom; na drugi strani se dviga obširna, nad 200 let stara katedrala. Na sredi parka stoji Magellanov spomenik; na tem kraju je slavn raziskovatelj dalj časa bival ob prvi vožnji okrog sveta, ampak dokončal je ni, tu ga je doletela žalostna smrt, bil je ubit od divjakov na bližnjem otoku.

Tudi v pristanišču Cebu se vidijo sledovi pogubne Evropske vojske, in-

ternirana sta dva nemška parnika, eden izmed teh veliki parnik z imenom "Princess Alice".

Od tukaj smo pluli dalje proti jugu, ob otoku Cebu na eni in otoku Bohol na drugi strani. Pluli smo skozi Mindanao morje celo noč, in rano naslednjega jutra pa smo se usidrali pred vojaško postajo Camp Overton, na severozapadnem delu otoka Mindanao in tukaj je bilo konec moje vožnje po morju.

Iz Overtona pa sem nadaljeval vožnjo z vojaškim avtomobilom skozi hribe in doline na 20 milj oddaljeno vojaško postajo Camp Keithley, ki leži v hribih ob krasnem jezeru Lanao, 2,200 čevljev visoko nad morsko gladino. Pot je mojstrsko delo vojaških inženjerjev, drži skozi strme hribe, poraščene z visokimi drevesi, po katerih se telovadijo in uganjajo svoje burke opice ali merkuce, med drevjem pa so tla na gosto preprežena z najrazličnejšimi tropičnimi rastlinami in grmovjem; deloma pa tudi drži skozi zelena polja, mimo krasnega visokega vodopada Maria Kristina in skozi ameriško farmarsko kolonijo Mamongen. Mamongen je bilo ime Moro-glavarju, ki je živel v tem kraju. Kolonija je bila ustanovljena pred par leti in šteje približno 80 članov, po večini so eks-vojaški Strica Sama, ki so prišli na Filipine še v zgodnjih dnevih. Vsi so počežnjeni in so si izbrali za boljše polovice Filipinke. Nekateri so, ki so skrbni in marljivi in še dobro napredujejo, nekaj jih pa je tudi, ki so leni, vdani pijanci in hodijo zamazani, bosi in raztrgani naokrog, in niso v posebno čast belemu plemenu.

Camp Keithley je razun Bagio ena najvišjih postaj na Filipinih in, kakor že omenjeno, leži na otoku Mindanao visoko v zelenih hribih, ob lepem jezeru Lanao, katerega površina znaša približno 200 štirjaskih milj. Na postaji Camp Keithley je nastanjenih dva bataljona filipinskih vojakov, pod poveljstvom ameriških častnikov. Belokožec nas je tu le malo število: 12 vojakov, ki spadamo k Quartermasterkoru, 15 k sanitetnemu koru, 1 k ordinančnemu in eden k signalnemu koru. Častnikov pa je skupno okrog 20 po številu.

Ameriške vojaške postaje se navadno imenujejo po slavni generalih; Camp Keithley je edina vojaška postaja, ki je imenovana v spomin vojaku prostaku. Bilo je l. 1904, ko je bil nastanjen tukaj pešpolk št. 14, pri katerem je služil tudi Keithley. Usodno noč je bil Keithley na straži tu na jugovzhodni strani postaje ob jezeru. Bila je temna noč, in Mori, tukajšnji prebivalci, so se pripravljali za splošen napad na postajo. Posrečilo se jim je pomoriti neopaženo vse straže na tej strani. Tudi Keithley je bil smrtno ranjen, vendar je imel še toliko moči in razuma, da se je po velikem trudu in v smrtnih težavah priplazil do kakih 800 korakov oddaljene stražnice. Komaj je sporočil, kaj se je zgodilo, pa je izdihnil. On je s tem preprečil, da Mori niso vdrli v vojašnice; marsikdo bi bil postal žrtev njih meča ali "bolo". S tem si je zaslužil, da se kraj po njem imenuje.

Do l. 1914 je bil tu južni del Filipinov, pod poveljem vojaškega generalja, s sedežem v mestu Zamboanga. Veletni in zadnji guvernér je bil general Pershing, ki sedaj poveljuje ekspedicijski v Mehiki. Zadnjih par let pa tudi južne Filipine vlada civilni guvernér. Za vzdrževanje miru ima na razpolago filipinske konstablerje, nekaki orožniki, ki sestojijo iz stotnjí, po ena stotnjica za postajo. Poveljujejo jim belokožni častniki. Sedaj ni več toliko nemirov kot nekdanj, a vendar se še vedno kaj pripeti. Pred par meseci je bil ubit ne daleč od tu na drugi strani jezera mlad lajtnant. Navadno plačajo ubogi nevedni ljudje, ki so zagrizeni mohamedanci, zelo drago za vsak tak pregrešek, mnogokrat tudi nedolžni. Če morilec uide, ali kot navadno jih je po več skupaj, se tak kraj obkoli. Prebivalcem se naznani, da kdor ni sovražen, mora priti na določen kraj do določenega časa, in kdor tega ne stori, se smatra za sovražnika. Nato pa se prične gonja in lov. Požge in uniči se navadno vse, kar pride pred oči, če ne od krogla, pa od gladi. Po gorah tega otoka pravijo, da se še nahajajo Mori, ki sploh ne marajo, da bi jih kedo vladal in zahteval davkov od njih. Gotovo je, da Stric Sam nikjer v svojem obširnem "kraljestvu" nima tako neubojljivih in nepokornih otrok, kot so tu v južnih Filipinih v Moro-deželi. Marsikateri vojak in častnik je postal tukaj žrtev svojega poklica. Saj je tudi že slovenska kri tekla tukaj. Pred par leti sem na poti v Washington, D. C., v New Yorku v g. Sakserjevi pisarni slučajno zvedel, da se nahajata v vojaškemu domu v Washingtonu dva Slovenci. Šel sem ju obiskat. Eden se piše Janez Hren, drugi pa Jožef Maršič. Z zadnjim sva služila oba pred leti pri pešpolku št. 3 na otoku Jolo tu v južnih Filipinih. Toda poznala se nista. On je bil ranjen v bitki z Mori; komaj je ušel košeni ženi, krogla ga je zadela v vrat. Za vojaško službo ni več sposoben in je sedaj v pokoju v vojaškem domu, kjer je do smrti z vsem preskr-

ljen in dobiva 30 dol. pokojnine na mesec.

Kakor znano, so otok Mindanao in vsi otoki južno od njega naseljeni od Morov. Mori so malajskega plemena, kakor so ostali Filipinci; razlikujejo se le po veri, zadnji so katoličani, prvi pa mohamedanci. Zgodovina trdi, da Filipinci so se priselili tu sem pred več sto ali tisoč leti iz Malajskega polotoka, čez otoke Sumatra, Java, Borneo in od tu severno po Filipinih. Čez Indijo in nato po ravno tej poti do južnih Filipinov, so zasedali vero Mohamedovo arabski misijonarji in s tem sovražstvo do kristjanov. A s severa pa do tu sem so pa španski misijonarji zasedali krščanstvo. In tako je tukaj izza 400 let še danes. Tukaj se mejita krščanstvo in mohamedanstvo na vznođu. Mnogo so si prizadevali Španci pridobiti te kraje za krščanstvo, marsikateri misijonar je postal žrtev svojega poklica, a uspeha so imeli v Moro-deželi jako malo.

Kot omenjeno, Camp Keithley leži v lepem kraju v hribih, visoko nad morjem. Na južni strani se razprostira od vzhoda proti zahodu, obširno jezero Lanao. Od ranega jutra pa do poznega večera je videti po jezeru čolne z malimi jadri (Mori jih zovejo "banko"); Moro-ribiči lovijo ribe, svojo vsakdanjo hrano z rižem. Med Mori je o tem jezeru vse polno pravljic iz že davno preteklih časov. Globočine jezera še do danes nihče ni dognal, ker ga zaradi prevelike globočine ne morejo izmeriti, in trdijo, da je to žrelo velikega ognjenika. Na južni strani jezera se vije v dolgi črti visoko temno vulkanično gorovje. Kakih 40 milj od tu je en delaven ognjenik, iz katerega od časa do časa izbruhajo dim in pepel. Na severni strani postaje stoji krasno zeleni, z visoko travo odet hribeček, ki ga imenujemo Signalni hrib. Nekoliko v ozadju je od Morov imenovani Skrivnostni hrib, na gosto poraščen z drevjem; to je hribeček, na katerega pravijo da še ni stopila noga kakega Mora. Na njem, kakor Mori trdijo, je polno velikih kač in raznovrstnih pošasti. Pod tem hribom leži pokopan velikan, kateri je v davno preteklih časih tukaj raznašal strah in grozo, a ko pa je o tem zvedel Raja Indarapatra, kralj od Mantapul, je prišel v te kraje in potolkel velikana. In od tistih časov vlada tu mir.

Podnebje je tukaj zelo lepo. Toplotne se navadno pomika med 56. in 90. stopinjo; vročine ne trpimo, a še manj mraza, zime tukaj ne poznajo. Edino, kar marsikomu ne ugaja tukaj, je to, ker zelo rado dežuje; in če ima vs. Peter sploh kje na nebu fabriko za dež, tako jo ima gotovo nad jezerom "Lanao", kajti dež nas obišče tukaj skoro vsaki dan popoldne; dopoldne redko. Tako vreme je le tu ob jezeru; kakih 10 milj izven jezerske kotline pa je zopet normalno.

Za zabavo tukaj hodimo loviti ribe in pa na lov. Jelenov je tukaj v izobilju, a še več pa je divjih prašičev, in ne hote se moram pobahati, da sem že marsikateremu pilnil življenje, dasi mrcine so zelo zvite. Najboljši čas za lov je ponoči ob mesečnem svitu, kadar pridejo krast v riževno polje, ali v sladki krompir. Kadar riž dozoreva, napravijo Mori ob vsaki njivi malo zavetje visoko na kolih. Tja nanosijo raznovrstnih instrumentov, piskre, kan gle, ponve, po katerih razbijajo, tolčejo in vpijejo po cele noči. Ampak mrcine so tako privajene temu, da mislijo, da je to koncert za nje. Delajo mnogo škode, vendar se Moru skoraj zdi greh, usmrtiti eno teh živali, in Moro za nobeno ceno ne bode jedel svinjskega mesa, dasi je za nas zelo tečno.

Jezik Mori govorijo malajski, ampak je zelo mešan; skoraj na vsakem otoku ali okraju večjega otoka se drugači govori. Mnogi govorijo ali razumejo nekoliko španski jezik, ampak angleščine prav malo. Pozdravljamo se tu z domačini s: "Halo, pagari", in odgovor navadno dobimo: "Halo, pagari mapia". (Pagari pomeni prijatelj, mapia pa dobro.)

Čas je, da končam, in ne vem, kedaj se bodem zopet kaj oglašil, morda iz tegale kraja ne več. Kajti pred par tedni smo dobili novico iz Manile, da se bode tale postaja opustila, zaradi prevelikih stroškov za dovažanje živil in izmanjševati južne postaje. No pa to je čisto naravno: ako se našim malim in zvitiim sosedom na severu kedaj podedijo sline, se polastijo otokov, bode Manila poglavitna točka, da se jo brani, in dokler bode naš Stric v posesti Manile, bode na konju.

Ob sklepu Vam, gospod urednik, in tako vsem čitateljem in čitateljicam voščim vesele Božične praznike in srečno novo leto. Z iskrenimi pozdravi iz daljnih Filipinov, dežele večne spomladi.

S spoštovanjem Vam vdani
JAKOB CUZNAR.

Pozor, Rojaki

Svojim znancem in prijateljem naznanjam, da sem otvoril svojo

novο gostilno

kjer boste vedno najbolj postreženi z najboljšo domačo in importirano pijačo in dišečimi smodkami.

John Horvath

N. W. Phone.

Corner N. Chicago in Jackson Sts., JOLIET, ILL.

Chicago tel. 3399. N. W. tel. 1257

Louis Wise

200 Jackson Street JOLIET, ILL.

gostilničar

VINO, ŽGANJE IN SMODKE.

Sobe v najem in Lunch Room.

Ali ste že poslali naročnino? Papir, tinta in barva ter vse tiskarske potrebščine, stanejo zdaj tri do desetkrat več, kakor pred vojsko. Blagovolite poslati naročnino za celo leto \$2, ali za pol leta \$1, da Vam list ne ustavi.

Pod sedanjimi razmerami je treba točneje plačevati za list, če ga hoče kdo točno dobivati. Pošljite naročnino takoj, da ne pozabite.

VALENTIN FAJNIK, JR.

BILLIARD PARLOR

Tržim fine smodke in vse vrste duhan.

DOBRODOŠLI!

402 MOEN AVE., ROCKDALE, ILL.

Tajnik društva sv. Družine v Rockdalu. Kdor hoče pristopiti naj se zglašja pri meni.

Prodajem vse vrste URE in ZLATNINO.

Primeni dobite vsako reč 20 odst. ceneje kot kerkoli drugje. Prodajem samo jamčeno blago. Popravljam vse vrste ameriške in starokrajске ure in zlatnino za vsako delo jamčim.

SLOVENCi in HRVATI po celi Ameriki. Ako rabite dobro Uro ali drugo reč, pišite meni kaj bi radi pa vam pošlem ceno. Vsaka reč vas košta 20 odst. ceneje, kot bi plačali drugje.

JOS. SPOLARICH

901 N. Hickory St. JOLIET, ILL.

JOSIP KLEPEC

Javni Notar K z 10let. akušnjo

izdeluje vse pravno in postavnoveljavne listine za vse slučaje. Če vam kdo plačo garnicira: če potrebujete otrok certifikat za delo: če imate kako drugo stvar za uredití tukaj ali v stari domovini se obrnite na mene 1006 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Antonija Rifel

izkušena in diplomirana

BABICA

907 N. Hickory St. Joliet.

Chicago Phone 1617-W

Joliet Steam Dye House

Profesional Cleaners and Dyers

STRAKA & CO.

Office and Works, 642-644 Cass

Chicago Phone 4444, N. W. 483.

JOSEPH ZUPANCIC

Stara slovenska gostilna

1121 E. S. Grand Ave., Springfield, Ill.

Bell Phone 7899.

Točim fino Anheuser & Busch St. Louis pivo, domače vino in žganje ter dišeče smodke. Vsi rojaki dobrodošli!

Slovenec in Hrvatom

naznanjemo, da izdelujemo in prodajamo fine cigare:

Lutra 10c

Minikin 5c Mike's Best 5c

Michael Kochevar,

Chicago, Phone 1689-L

Northwestern Phone 809

1208 N. Scott St. JOLIET, ILL.

Vaše obleke pošljite gladiti in čistiti k ROYAL CLEANERS AND DYERS

604 Collins St., Joliet — Chi. tel. 2588.

I. BERZAK & CO.

Dopoljemo na dom v zavitku brez vsake gube.

The Will County

National

Bank

of Joliet, Illinois.

Prejema raznovrstne denarne uloge ter pošilja denar na vse dele sveta.

Kapital in preostanek \$300,000.00.

C. E. WILSON, predsednik.

Dr. J. W. FOLK, podpredsednik.

HENRY WEBER, kašir.

Mi hočemo tvoj denar ti hočeš naš les

Če boš kupoval od nas, ti bomo vsakej postregli z najnižjimi tržnimi cenami. Mi imamo v zalogi vsakovrstnega lesa.

Za stavbo hiš in poslopij mehki in trdi les, lath, cedrne stebre, desk in single vsake vrste.

Naš prostor je na Desplaines ulici blizu novega kanala.

Predno kupiš LUMBER, oglaš se pri nas in oglej si našo zalogo! Mi te bomo zadovoljili in ti prihranili denar.

W. J. LYONS

Naš office in Lumber Yard na voglu

DES PLAINES IN CLINTON STS.

Dr. Richter's

Pain Expeller

zoper revmatizem in trganje

bolečine in otrplost členkov in mišle.

Pravo zdravilo je v

zavoj, kakorčnega v

ditate na sliki.

Zavrite vsak zavoj,

ki ni zapечат s An

hor Trade Mark.

25c in 50c vsah le-

karnah ali pa pišite

ponj naravnost na

F. Ad. Richter

& Co.

74-80 Wash-

ington Street

New York.

Garnsey, Wood & Lennon

ADVOKATI.

Joliet National Bank Bldg.

Oba tel. 891. JOLIET, ILL.

John Grahek

...Gostilničar...

Točim vedno sveže pivo, fino kaffinorsko vino, dobro žganje in tržim najboljše smodke.

Prodajam tudi trdi in mehki premog.

TELEFON 7612.

1012 N. Broadway JOLIET, ILL.

SERŽANT JAKOB CUZNAR NA FILIPINIH.

G. Jakob Cuznar, naš rojak, rodóm iz Kranjske gore na Gorenjskem, je sedaj v drugíci na Filipinih v Stric Samovi službi. V prvič se je nahajal tam med svojo štiriletno vojaško službo, in naši stari naročniki se gotovo še spominjajo njegovih velezanimivih opisov iz filipinskega življenja, objavljenih pred leti v Amerikanskem Slovincu. Ko je g. Cuznar doslužil štiri leta, je šel pogledat mimo Azije v svetovno staro domovino, odkoder se je potem vrnil v Ameriko, in sicer v Annapolis, Md., kjer je dobil dobiro službo na tamošnji vojaški šoli. Pred letom dni pa je dobil povelje, da zopet odide na Filipine, kjer se nahaja še

sedaj v vojaški službi kot seržant ali feldvebelj.

Z lepim dopisom, ki ga danes objavljamo, nam je poslal obenem več fotografij, s pripomnjo: "Da boste videli ta kraj bolje, kot ga jaz morem opisati, zato Vam pošljem par slik, ki jih delam sam, zato niso prve vrste." Pa slike so vendar tako lepe in zanimive, da smo dali iz dveh naprav bakrorez za naš list.

Zgornja slika nam kaže g. Cuznarja kot seržanta z mohamedanskim duhovnikom, v ozadju pa visoki filipinskega sultana Adula v baci Saduk blizu Camp-a Keithley, Mind., P. I., kjer se nahaja sedaj naš dični rojak.

Na spodnji sliki pa so videti g. Cuznar in filipinski šolarčki, otroci napol divjih Morov.

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen 1. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski-katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek
Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba
Inkorp. 1. 1899.
v lastnem domu, 1006 N. Chicago St.
Joliet, Illinois.
Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina:
Za Združene države na leto.....\$2.00
Za Združene države za pol leta.....\$1.00
Za Evropo na leto.....\$3.00
Za Evropo za pol leta.....\$1.50
Za Evropo za četrto leta.....\$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljke naj se pošiljajo na:

AMERIKANSKI SLOVENEK
Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznajo POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglaševanje pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEK
Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays by the
SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO.
Incorporated 1899.
Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

28. jan.	Nedelja	Julijan; Marteja.
29. "	Ponedeljek	Francisek Salez.
30. "	Torek	Janez mil.; Mar.
31. "	Sreda	Peter Nol., Marc.
1. feb.	Četrtek	Ignacij, muč.
2. "	Petek	Svečnica, Dar. G.
3. "	Sobota	Blaž; Oskar.

DOLOČBA O ZAKONU.

"Ne Temere".

Priobčuje Rev. J. Plaznik.

Občni cerkveni zbor tridentinski je izdal modre določbe zoper hitre in nepravilno sklenjene zakone, nad katerimi se je Božja cerkev vedno zgražala in jih zavračala. Zato je imenovan zbor določil: Kdor bi skušal skleniti zakon drugače, kakor pred svojim župnikom, duhovnikom, kateri ima od župnika ali od škofije dovoljenje za to in vprico dveh ali treh pri, o takem človeku določa sveta zbornica, da je nesposoben skleniti zakon. Vsa pravila, katera bi temu nasprotovala, niso veljavna.

Ista sveta zbornica določa, da se mora ta določba oznaniti v vseh župnih cerkvah. Ima pa veljavo samo tam, kjer je bila proglašena. Na mnogih krajih, kjer ni bila razširjena, žive ljudje v različnih dvomih in neugodnostih; niso bili namreč deležni blagoslova vpliva tridentinske postave, ampak so živeli v dvomih, v katerih jih je vezala stara postava.

Tudi tam so se težkoče, kjer je razglašena nova postava. Večkrat se je dvomilo, kdo je pravi župnik, pred katerim se mora zakon skleniti. Kanonična postava je sicer določala, da je pravi župnik oni, v katerem ima ena stranka svoje bivališče ali tudi začasno bivališče. Težko pa je tuintam določiti, če ima stranka v določenem slučaju začasno bivališče. Več zakonov je bilo dvomljivih. Premnogi so bili celo neveljavni zavoljo nevednosti ali goljufije.

Te žalostne posledice so se kazale prav pogosto v sedanjih časih, ko ljudje hitreje in bolj obenujejo med seboj, ljudje iz raznih dežel, četudi so zelo oddaljene ena od druge. Modrim in učenim možem se je zdelo primeren in potrebno, da uvedejo nove postave glede zakona. Tudi škofje po vseh delih sveta, zlasti pa še po gostoljubnih krajih, so prošili sveto stolico za take postave.

Mnogi evropski, kakor tudi drugi škofje so prosili, da bi se kaj uredilo zoper težave, izvirajoče iz zakona, to je, medsebojnih obljub, da hočejo stopiti v zakon. Skušnja je pokazala, koliko je nevarnosti, katere sledi zaročam, ker vodijo v greh, zapeljujejo neizku-

šena dekleta, pozneje pa povzročajo razprtije in nesoglasje.

Take razmere so dovedle našega svetega očeta, papeža Pija X., kateri skrbi za vse cerkve, da uredi zakone in odpravi nevarnosti. Svetemu zboru za posvetovalne namene je dal nalogo da stvar preišče in mu predloži, kar bi pomagalo, da bi se stvari ugodilo.

Postavil je tudi poseben zbor, da uredi kanonično, to je cerkveno pravo, kateri naj se o tej stvari večkrat posvetojuje s svetim zborom za posvetovalne namene. Ko se je vse to zgodilo, je njegova svetost dala nalogo svetemu zboru za posvetovalne zadeve, da določijo, katera bo obsegala potrebne postave. Sam se je dobro poučil o zakonih in jih dobro premislil. Po teh zakonih se morejo sedaj vršiti zaroke in poroke z gotovostjo in v redu.

Po apostolskem naročilu daje sveta zbornica za posvetovalne zadeve sledeče postave.

O zaročah.

I. Le one so veljavne in imajo postaven vpliv, katere so sklenjene pilimeno, katere podpisate obe stranki in domači župnik, škofijski ordinarij (škof, nadškof ali škofov namestnik), ali dve priči.

Če ena ali nobena stranka ne zna pisati, je treba še ene priče, katera bo pisanje podpisala, skupno z domačim župnikom, škofijskim ordinarijem ali dvema pričama.

II. Tukaj in v vseh naslednjih odstavkih imenujemo domaćega župnika ne samo onega, ki postavno načeljuje kanonično ustanovljeni župniji, ampak vsakega duhovnika, v čegar oskrbo so izročene duše, kateri skrbi zanje v tiem okraju, kakor župnik. Po misijonskih krajih pa, kateri se niso natančno razdeljeni, vsak duhovnik, katerega določi misijonski načelnik za oskrbo duš dotičnega okraja.

O zakonih.

III. Le oni zakoni so veljavni, kateri so sklenjeni pred domačim župnikom ali škofijskim ordinarijem ali duhovnikom, kateri je pooblaščen po enem ali drugem, in vsaj dvema pričama, po pravilih v naslednjih točkah. Izjeme so le one, omenjene v točkah VII. in VIII.

IV. Domači župnik in škofijski ordinarij veljavno prisostvujeta zakonu:

1.) Le od onega dne, ko sta uradno nastavljena na svojem prostoru. Če bi bila izobčena ali odstavljena za nekaj časa za kazni, ne moreta veljavno prisostvovati sklepanju zakona.

2.) Le v svojem delokrogu. V svojem kraju prisostvujeta veljavno pri sklepanju zakonov ne samo svojih župljanov, ampak tudi drugih.

3.) Prošena in povabljeni morata biti, da se vdeležita poroke in ne prisiljena ali privedena zavoljo strahu; stranke morata vprašati, če se hočeta vzeti in dobiti morata zatrdilo.

V. Smeta pa prisostvovati poroki:

1.) Kadar sta se prepračala, da ste stranki prosti vsakega zadržka in ste se ravnali po ženitbenih določbah.

2.) Ko sta se prepračala, da ima ena stranka svoje domovanje v kraju, kjer naj se vrši poroka, ali je vsaj en mesec tam prebivala.

3.) Če niso vsi ti pogoji izpolnjeni, mora župnik ali ordinarij prositi za dovoljenje, da sme poročiti, župnika ali škofijski ordinarij onega kraja, kjer živi ena stranka. Le zelo važna zadeva opraviči, da ni treba prositi dovoljenja.

4.) Župnik bi pa ne ravnal postavno, če bi prisostvoval poroki takih ljudi, kateri nimajo nikakega domovanja. V takih slučajih morajo zadevo naznani škofijskemu ordinarijatu ali duhovniku, ki je od njega pooblaščen in prositi za dovoljenje.

5.) Za vsak slučaj pa si je treba zapomniti, da se vrši poroka tam, kjer živi nevesta, če ni zadostnega vzroka za drugačno ravnanje.

VI. Domači župnik in ordinarij lahko dasta dovoljenje gotovemu in določenemu duhovniku, da je prisoten zakonu v njihovem okraju.

Da sme pooblaščen duhovnik veljavno in postavno poročiti, ne sme prekoraciti meje svoje pooblastila. Ravnanje se mora po zgorajšnjih pravilih IV. in V. za župnike in ordinarija.

VII. Kadar proti veliki smrti nevarnosti in ni mogoče dobiti župnika, ordinarija ali pooblaščenega duhovnika, tedaj lahko poroči vsak duhovnik z dvema pričama, veljavno in postavno, da si oseba olajša vest (če bi se šlo za kaj takega) za legitimiranje otrok.

VIII. Če bi se pripetilo, da v kakem kraju ne bi bilo ne župnika, ne ordinarija in ne pooblaščenega duhovnika in bi take razmere trajale en mesec, lahko ženin in nevesta skleneta zakon veljavno in postavno pred dvema pričama s tem, da oba privolita v zakon.

IX. 1.) Takoj, ko je zakon sklenjen, mora župnik ali njegov namestnik zapisati v zakonsko knjigo imena poročenec in prič, kraj in dan poroke in druge podrobnosti, kakor zahtevajo pravila in posamezne škofije; to mora storiti tudi duhovnik pooblaščen po župniku ali ordinariju.

2.) Župnik mora tudi zaznamovati v krstni knjigi, da se je ta dan poročila dotična oseba. Če je bila oseba

rojena v drugem kraju, mora župnik sporočiti v dotično župnijo, ali naravnost ali po škofijskem ordinarijatu, da se stvar zapiše v krstno knjigo.

3.) Kadar se zakon vrši, kakor opisano v točkah VII. in VIII., morajo gledati v prvem slučaju duhovnik, v drugem priče in novoporočenci, da se zakon zapiše v knjige, kakor je zapovedano.

X. Če se župnik pregreši zoper te postave, naj ga škofija kaznuje po velikosti pregreška. Če pa poroče zoper točki 2. in 3. pravila V, ne smejo vzeti zato plačila zase, ampak je morajo dati pravemu župniku.

XI. 1.) Zgornja pravila veljajo za vsakega, kdor je krščen po obredu katoliške cerkve in vse one, ki so se spreobrnilo od nevere in krivoverstva, četudi so pozneje odpadli, kadarkoli sklepajo zaroke in poroke.

2.) Ravnanje pravila veljajo za zaročnike in poroke katoličanov z nekatoličani, krščenimi ali nekrščenimi, tudi potem, ko se prejel dispensacijo mixtae religionis ali disparitatis cultus, če ne določi sveta stolica drugače za kako deželo ali okraj.

3.) Nekatoličani, krščenji in nekrščenji, niso dolžni izpolnjevati katoliških pravil o zaročah in porokah, kadar sklepajo zakone med seboj.

Ta določba se mora poslati vsem škofijam in ima postavno moč od slovesnega praznika Gospodovega vstajenja naprej, leta 1908.

Med tem pa naj vse škofije razglasijo to določbo in naj gledajo, da se bo razlagala v vsaki župnijski cerkvi po škofijah, da bo znana vsem.

Ta pravila določa svojo moč po posebnem naročilu svetega očeta, papeža Pija X. Vse, kar temu nasprotuje, tudi one določbe, katere so vredne, da bi se jih posebej omenilo, je neveljavno.

Dano v Rimu, dne 2. avgusta, leta 1907.

Vincenc kardinal škof Palestinski, prefekt.
C. De Lai, tajnik.

NEKAJ ZA NAŠE MATERE.

Piše Rev. J. Plaznik.

Iz daljnih misijonskih dežel je dospelo meseca oktobra, lanskega leta, sledeče pismo: "Ko je moj oče, zelo svet mož, vmiral, nas je poklical k sebi in nam med drugimi nepozabnimi opominj povedal tudi to: 'Otroci, večkrat ste godrnjali nad našimi dolgi, večernimi molitvami. Večkrat ste pozlačali, da vam ne ugađa, da sem domaći navadnemu rožnemu vencu še deset češčenamarij s posebnim namenom. Sedaj vam hočem povedati, zakaj sem to delal.

Takoj, ko sem se poročil z vašo dobro materjo, sva takoj po poročni maši obljubila, da bova bo vsakem rožnem vencu molila še deset češčenamarij, da bi Bog blagoslovil najino zvezo z vsaj enim sinom, katerega bi si izbral, da bi delal za Njega med pogani. Sedaj veselo vmrjem, ko vidim, da se ne pripravljamo samo eden, ampak trije, za misijonsko delovanje. Nisva vam mogla povedati, zakaj moliva še to posebno molitev, ker sva se bala, da bi ne napravila na vas napačnega vpliva.

Eden mojih starejših bratov je vmrl kot žrtev obilega dela v Zambesi. Bil je jezuit. Moj mlajši brat je misijonaril petindvajset let in šel po plačilo; jaz pa sem še nevreden, da bi prestopil prag zlatih vrat.

Sedaj pa naročam svojemu angelju varuhu, da pošepče na ušesa ta dogodek vsem dobrim ljudem v vaši deželi."

Častnik J. John Vaughan (izgovori Vón) v angleški armadi se je poročil leta 1830. z Elizabeto Rolls. Ta žena je molila vsak dan celo uro pred Najsvetejšim, da bi eden izmed njenih sinov bil poklican v svetišče. Njene molitve niso bile brez posledic. Imela je pet hčera in vse so šle v samostan. Izmed njenih osmerih sinov jih je postalo šest duhovnikov, trije izmed njih škofje. Nekateri izmed njih še sedaj žive. Herbert, najstarejši je postal kardinal, leta 1892., in prvak katoliške cerkve na Angleškem. Skoda, da ne morem tu opisovati življenja tega čudovitega moža. Če bi ga hotel orisati vsaj v glavnih potezih, bi moral cel list imeti za se. Njegovo delo je bilo ogromno. Rešil je na tisočev mladeničev nevere. Bil je skoro mučenik celo življenje.

Ves navdušen za vzgojo mladine je bil drugi sin Roger, nadškof v Avstraliji. Vsi pa so slavni po svojih delih. Ime Vaughan je znano vsakemu, angleško govorečemu katoličanu.

Kako ponosna je pač lahko bila ta mati. Pač je lahko pričakovala poslednjega trenotka, ko je vedela, da se jo je vsak dan enajst Bogu posvečenih ljudi spominjalo v molitvi. Tako mater bi lahko imenovali malo kraljico. Ta mati pa ni svetnica iz prvih stoletij krščanstva, ampak žena, ki je nedavno umrla, žena, ki je živela sama med razuzdanim svetom. Njeni starši jo niso zredili svetnico; oprjela se je katoliške vere šele v zreli starosti.

Vsak človek, kateri je postal kedaj ponos svojih staršev, je še prav posebno ponos svoje matere; njej dolguje to, da je kar je. Dobra krščan-

ska mati ne stopi k "fencu" o prostem času. Ko jo iščemo povsod, jo najdemo nazadnje v skrivni sobi, klečečo pred podobo presvetega srca Jezusovega ali Marijinega. Njena molitev je prava, brez raztresenosti. Ko vstopimo v njeno svetišče, se še ne ozre na nas, ampak se nadalje pogovarja s svojim Bogom. Dobra katoliška mati ne gre nikoli mimo cerkve, da bi ne stopila noter. Če ima otroka pri sebi, ga pelje s seboj pred oltar. Dobra mati ne gre nikoli mimo cerkve, ko se daruje sveta maša, da ne bi bila pričujoča pri najsvetejši daritvi. V družini, kjer gospodari količjak poštna mati, tam se nikoli ne sliši kletve. Pravi materi je več za družino, kakor za "boardarje". Slednji se obnašajo, kakor ona hoče. Noče prodajati častnega večnega blaga svojih otrok za par dolarjev, katere bi si prislužila s kuho. Zna si najti pot iz stiske. Mladenčji in moške so taki, kakršna njihova družba. Več, kakor polovica "boardarjev" še ni bilo pokvarjenih, dokler niso prišli v slabo stanovanje. Skrbna gospodinja in mati ve, da bo dobila lahko moža, kateri iščejo poštno, krščanske gospodinje; studi se jim govorjenje in počenjanje njihovih tvarišev in ravno tako nemožne gospodinje, katera je njihova sužnja po lastni krivdi. Komu pa se ne studi in tudi smili človek, kateri prodaja za nekaj centov sebe in svojo dušo, svoje prepričanje in svoja načela. Žena je kraljica v hiši. Njeno stališče je visoko. Njen je veliko zaupnaga: večno življenje več človeških biti. Kdor pa visoko stoji, večkrat nizko pade. Če pade mati, večkrat nizko pade. Če pade mati, hišna gospodinja, pade vsa hiša. Če bi človek videl s telesnimi očmi duševno stanje, bi hujše žaloval nad temi razvalinami, kakor Jeremija nad razvalinami efruzalema.

H koncu še malo zgodbi, katero smo brali meseca decembra, lanskega leta v "Messenger-jem":

Dečki, kateri so le na cesti, se ne zmislijo nič dobrega. Tako je tudi storil naš junak. Splezal je na drog na električne žice. Ko je zagledal čuvaja, se je tako prestrašil, da je padel na celo vrsto žic, kakor na posteljo. Skozi njegovo telo je šlo več elektrike, kakor jo spuste skozi hudodelca v Sing-Singu. Postal je ves črn po cellem telesu. Vsa njegova obleka je zgorela. Tok je bil tako silen, da se mu je želodec odprl. Pri vsem tem je pa deček ostal živ. Imel je pripeto na prsih podobo presvetega Srca. Okrog srca je bil neranjen. Živel je še toliko časa, da so ga prepeljali v bolnišnico, kjer je z Bogom spravljen umrl. Bil je nekoč mašni strežnik in večkrat prejel sv. obhajilo. — To se je zgodilo pred nekaj meseci.

Skrbi za otroka v najzgodnejši mladosti. To bo Bog povrnil tebi in otroku, četudi bi bilo treba s čudežem.

KROMPIR V GOSPODINJSTVU.

V 16. stoletju vpeljali so krompir iz Amerike na Španjo in od tu v 17. stoletju polagoma v sosednje dežele. Dolgo se ni mogel udomaćiti, izpodirivali so ga razni predsodki. Šele lakota v srednji Evropi leta 1775. odprla mu je na stežaj vrata. Ko so spoznali ljudje, na kako raznovrsten način se lahko pripravlja krompir, postal je kot narodna jed velicega pomena. Ljudje so ga življali po večkrat na dan in niso ga preobjedli.

Krompir sestoji iz 2½ odst. beljakovine, ¼ odst. maščobe, 20 odst. ogljikovih hidratov, 1 odst. vlaknine, 1¼ odst. raznih soli in 75 odst. vode. Ako pomislimo, da želodec nekatera jedila, ki jih pripravimo iz krompirja, le deloma prebavi, lahko vidimo, da redilna vrednost krompirja ni posebno velika. Človek porabi na dan približno 118 g beljakovine, 56 g maščobe in 500 g škroba. Ako bi hotel živeti le o krom-

pirju, zavžiti bi ga moral toliko množino, da bi je želodec premagovati ne mogel. Ker vsebuje le malo beljakovine, ga radi jemo k mesu in ribam. Skoraj vse redilne snovi krompirja se porabijo, ako ga kuhamo v oblicah. Olupljen krompir zgubi mnogo beljakovine. Kakor škrob v žitu, tako je tudi škrob v krompirju obdan z staničjem. Pri kuhanju razpočijo stanične mrežice in iz celice se vsuje škrob, ako krompir ko je kuhan še zmešamo, postane lahko prebavljiv.

Vnanja plast krompirja je lupina, ki obstoji večinoma iz mrenastega staničja, pod lupino se nahaja večji del beljakovine, ako krompir debelo olupimo, vržemo najboljšo redilno snov prašičem, v smeti ali na ogenj. V lupini so jamice, takozvane oči; dokler se v jamicah ne vidi kal, krompir ni zreli. Nezel krompir škoduje prebavilom. Zgodnji krompir vsebuje mnogo več vode in manj škroba, zato ga predrago plačujemo, akoravno je okusen.

Pozimi zmrzne krompir v premrzlih kletih in postane sladak, škrob se je spremenil v sladkor. Mráz razširi vodo v krompirju tako, da počijo stanične mrežice. Ko se otaja, je vel, in

ako ga prerežemo se cedi voda iz njega, treba ga je hitro porabiti, drugače segniže.

Pomladi začne krompir kaliti, najprej tisti, ki ima tanjšo lupino. Pri kalenju se škrob spremeni deloma v strupenih solanin, ki se nahaja posebno v jamicah, kjer kali in v kalih samih. Pri lupljenju takega krompirja se morajo kali globoko izrezati. Da krompir prehitro ne kali, moramo skrbeti, da porabimo najprej krompir s tanjšo lupino in onega z debelejšo prihranimo za pomlad.

Iz šole.

Učitelj razlaga v šoli tvorbo lesa. Začel je z drevjem v gozdu in nadaljuje o žagah. Opiše parno žago in lesno žago. Potem pa vpraša hčerko: "Anica, povej mi, kaj je parna žaga." Anica prej n i poslušala, zato molči. Učitelj ji pomaga. "No kaj pa je lesna žaga?" — Anica: "Priprava, kjer se žaga les." — Učitelj: "Dobro. No, in kaj je sedaj parna žaga?" — Anica (čez nekaj hipov): "Priprava, kjer se žaga — para!"

Lincoln HighwaY

Market and Grocery

BRANCH No. 2

.....

FRANK SODETZ, Manager

CHICAGO TELEFON 2791

105 WESTERN AVE., BLIZU N. BLUFF STR., JOLIET

POZOR, GOSPODINJE! ČITAJTE!

Znižajte velike stroške v kuhinji s tem, da kupujete pri nas, kjer dobite največ za svoj denar.

Naše geslo je: "Velika trgovina, mal dobiček."

POSEBNOSTI ZA V SOBOTO:

Raw Leaf Lard, per lb	18c	Fancy Veal Stew, per lb	12½c
Pure Kettle Lard per lb	18c	Mutton, whole or half, per lb	14c
Fresh Spare Ribs per lb	13c	Round Steak, per lb	18c
Plate Boiling Beef per lb	10c	Fancy Bacon, per lb	19½c
Beef Pot Roast per lb	12½c	Smoked Shoulders, lb	14½c
AND 14c		Regular Hams, per lb	17½c
Pork Loin Roast per lb	18c	Austrian Sausage, per lb	18c
Pork Butts per lb	18c	Ceresota Flour, 49 lbs	\$2.60
Fancy Pork Chops per lb	19c	Sugar, 14 lbs for	\$1.00
Pork Shoulders, per lb	17c	Potatoes, per peck	60c
Fancy Veal Roast, lb	16c	Strictly Fresh Eggs, dozen	40c
Veal Steak per lb	20c	Creamery Butter, per lb	40c
Choice Veal Chops, per lb	16c		

Our Meat Cutters Are Members of the A. M. C. and B. W. of the American Federation of Labor.

Vsakdo, ki je poslal denar v staro domovino

POTOM NAŠEGA POSREDOVANJA, JE ZDAJ

POPOLNOMA PREPRIČAN

DA DOSPEJO NAŠE DENARNE POŠILJATVE

ZANESLJIVO IN TOČNO

v roke naslovnikov, kljub vojnim zaprekam, v primernem času.

V stari domovini izplača denar c. k. pošta

100 kron pošljemo zdaj za \$13.00

MI GARANTIRAMO VSAKO POŠILJATEV

Pisma in pošiljke naslovite na:

AMERIKANSKI SLOVENEK

BANK DEPT, JOLIET, ILL.

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZJEDINJENIH DRŽAVAH
SEVERNE AMERIKE.

Sedež: JOLIET, ILL.

Inkorp. v drž. Ill., 14. maja 1915
Inkorp. v drž. Pa., 5. apr. 1916

Vstanovljena 29. novembra 1914

ORUŽBINO GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENEGA, EDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsednik.....GEORGE STONICH, 815 N. Chicago St., Joliet, Ill.
I. podpredsednik.....JOHN N. PASDERTZ, 1506 N. Center St., Joliet, Ill.
II. podpredsednik.....GEO. WESELIH, 5222 Keystone St., Pittsburgh, Pa.
Tajnik.....JOSIP KLEPEC, Woodruff Road, Joliet, Ill.
Zapisnikar.....ANTON NEMANICH, Jr., 1002 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Blagajnik.....JOHN PETRIC, 1202 N. Broadway, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

JOSIP TEŽAK, 1151 North Broadway, Joliet, Illinois.
MATH OGRIN, 12 Tenth St., North Chicago, Illinois.
JOSIP MEDIC, 918 W. Washington St., Ottawa, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

ŠTEFAN KUKAR, 1210 N. Broadway, Joliet, Illinois.
JOHN JERICH, 1026 Main St., La Salle, Illinois.
JOHN J. STUA, Box 66, Bradley, Illinois.

GLASILO: AMERIKANSKI SLOVENEK, JOLIET, ILL.

KRAJEVNO DRUŠTVO ZA D. S. D. se sme ustanoviti s 8. člani(icami) v kateremkoli mestu v državi Illinois in Pennsylvaniji z dovoljenjem glavnega odbora. Za pojasnila pišite tajniku.

Vsa pisma in denarne pošiljke se naj naslovi na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljejo na 1. porotnika.

Letni račun Družbe Sv. Družine od 1. januarja do 31. decembra 1916.

Prejemki od društev:	Za smrtino:	Pristop:	Str. in znake:	Poškod.: Certif.:	Skupaj:	Štev. udov:
Dr. št. 1, Joliet, Ill.....	\$2072.18	\$82.00	\$294.50	\$185.10	\$490.00	\$2682.78 471
Dr. št. 2, Mt. Olive, Ill.....	109.37		10.20	6.80		126.37 17
Dr. št. 3, La Salle, Ill.....	144.53	19.00	15.90	10.20	8.00	197.63 40
Dr. št. 4, Bradley, Ill.....	101.99	1.00	16.90	10.80	1.00	131.69 28
Dr. št. 5, Ottawa, Ill.....	166.95	8.00	22.55	12.80	6.00	216.30 36
Dr. št. 6, Waukegan, Ill.....	264.55	15.00	28.60	19.30	10.00	337.45 53
Dr. št. 7, Madison, Ill.....	142.53	8.00	15.55	10.30	4.50	180.88 24
Dr. št. 8, Rockdale, Ill.....	175.92	20.00	22.55	11.30	12.00	241.77 40
Dr. št. 9, Chicago, Ill.....	101.08	9.00	9.90	6.30	3.50	126.78 19
Dr. št. 10, S. Chicago, Ill.....	117.82	4.00	17.10	7.80	3.00	149.72 21
Dr. št. 11, Pittsburg, Pa.....	261.40	77.00	34.80	19.00	33.50	425.70 77
Dr. št. 12, Joliet, Ill.....	61.44	17.00	8.80	5.00	9.00	101.24 28
Skupaj.....	\$3719.76	\$260.00	\$497.35	\$304.70	\$139.50	\$4921.31 854

SKUPNI DOHODKI.

Preostanek v blagajni D. S. D. 1. januarja 1916.....	\$3,520.47
Društva vplačala za smrtninski assement.....	\$3,719.76
Društva vplačala za pristopnino.....	260.00
Društva vplačala za stroške in znake.....	497.35
Društva vplačala za poškodninski sklad.....	304.70
Društva vplačala za certifikate (stroškin sklad).....	139.50
Prejeto za obresti na vlogah, vloženo v rez. sklad.....	82.24
Skupni dohodki.....	\$8,524.02

SKUPNI IZDATKI.

Izplačane smrtnine.....	\$1,547.00
Izplačane poškodnine in operacije.....	300.00
Plačano za razne upravne stroške.....	664.50
Ostane v blagajni D. S. D. dne 31. dec. 1916.....	\$6,012.52

PREGLED IZDATKOV OD 1. JAN. DO 31. DEC. 1916.

Izplačane posmrtnine:

Društvu št. 1, Joliet, Ill.: Za pok. br. George Rogina, izplačano soprogi.....	\$ 250.00
Za pok. ses. Veroniko Jurjevič, izplačano soprogu.....	250.00
Za pok. br. Frank Spelich, izplačano soprogi.....	500.00
Za pok. br. John Šuklje ml., izplačano soprogi.....	250.00
Društvu št. 5, Ottawa, Ill.: Za pok. br. George Meščanski, izplačano za pogrebne stroške.....	150.00
Društvu št. 8, Rockdale, Ill.: Za pok. br. Josip Barš, izplačano za pogrebne stroške.....	147.00
Skupaj.....	\$1,547.00

Izplačane poškodnine:

Društvu št. 1, Joliet, Ill.: Bratu Louis Pruss, za operacijo na slepem črevesu.....	\$ 50.00
Bratu John Kren ml., za operacijo na slepem črevesu.....	50.00
Društvu št. 3, La Salle, Ill.: Bratu Josip Hribernik, za izgubo enega očesa.....	100.00
Društvu št. 6, Waukegan, Ill.: Bratu John Beier, za operacijo na slepem črevesu.....	50.00
Društvu št. 11, Pittsburg, Pa.: Sestri Mariji Weselich, za operacijo na slepem črevesu.....	50.00
Skupaj.....	\$ 300.00

Izplačano za razne stroške:

Za pravila, tiskovine in knjige.....	\$271.35
Za telegrame, ekspres, okvirje, znake in razno.....	29.62
Za letne plače upravnikov in za zamude nadzornikom v sejah.....	251.00
Za znake in ekspresne stroške od pošiljatelj istih.....	48.63
Državi Illinois za postavno dovoljenje poslovanja za l. 1916.....	5.00
Skupaj raznih stroškov.....	\$612.12

Stroški ob II. zborovanju D. S. D.

Za dva dni zamudo podpredsednika.....	\$ 4.00
Za dva dni zamudo zapisnikarja.....	4.00
Za en dan zamude I. nadzornika \$4.00 in vožnja iz La Salle v Joliet in nazaj \$2.32.....	6.32
Za dva dni zamude II. nadzornika.....	4.00
Za dva dni zamude III. nadzornika \$8.00 in vožni stroški iz Bradley v Joliet in nazaj.....	10.10
Za dva dni zamude I. porotnika.....	4.00
Za dva dni zamude II. porotnika.....	4.00
Za dva dni zamude III. porotnika \$8.00 in vožni strošek iz Waukegan v Joliet in nazaj.....	10.96
Rev. John Plevnik za sv. mašo ob otvoritvi II. zbor. D. S. D.....	5.00
Skupni stroški II. zborovanja D. S. D.....	\$ 52.38
Skupaj izplačano za razne stroške.....	\$664.50

PREGLED SKLADOV BLAGAJNE D. S. D.

Smrtninski sklad — Preostanek 1. jan. 1916.....	\$2,133.79
Prejemki od 1. jan. do 31. dec. 1916.....	3,719.76
Skupaj.....	\$5,853.55
Izdatki od 1. jan. do 31. dec. 1916.....	1,547.00
Preostanek v smrtninskem skladu 31. dec. 1916.....	\$4,306.55
Poškodninski sklad — Preostanek 1. jan. 1916.....	\$ 13.90
Prejemki od 1. jan. do 31. dec. 1916.....	304.70
Skupaj.....	\$ 318.60
Izdatki od 1. jan. do 31. dec. 1916.....	300.00
Preostanek v poškodninskem skladu 31. dec. 1916.....	\$ 18.60
Stroškin sklad — Preostanek 1. jan. 1916.....	\$ 594.78
Prejemki od 1. jan. do 31. dec. 1916 (za stroške, znake in cert.).....	636.85
Skupaj.....	\$1,231.63
Izdatki od 1. jan. do 31. dec. 1916.....	664.50
Preostanek v stroškinem skladu 31. dec. 1916.....	\$ 567.13

Rezervni sklad — Preostanek 1. jan. 1916.....	\$ 778.00
Prejeto od 1. jan. do 31. dec. 1916 (za pristopnino).....	260.00
Obresti od vložnega denarja.....	82.24

Skupni dohodki in preostanek 31. dec. 1916.....\$1,120.24

Skupna vsota vseh skladov D. S. D.....\$6,012.52

Vsota denarnega premoženja D. S. D. \$6,012.52 je naložena na ime Družbe Sv. Družine (The Holy Family Society) v sledečih denarnih zavodih:
V First National Bank, Joliet, na čekovni račun.....\$2,962.45
V Will County National Bank, Joliet, na 3 odst. obresti.....1,027.68
V First National Bank, Joliet, na 3 odst. obresti.....2,026.64

Skupaj.....\$6,012.77
Ena nakaznica je še nevrnjena.....4.25

Na bankah čistega dne 31. dec. 1916.....\$6,012.52

PREMOŽENJE D. S. D.

V bankah vložnega denarja.....\$6,012.52
Knjige, tiskovine, znaki, pečati in razno.....350.00

Skupno premoženje D. S. D. 31. dec. 1916.....\$6,362.52

NEIZPLAČANE SMRTNINE.

Društvu št. 3, La Salle, Ill., za pok. br. Anton Dežman, ker je dedič še mladoleten.....\$ 62.50
Društvu št. 5, Ottawa, Ill., za pok. br. George Meščanski, ker je dedič v stari domovini in še niso dospele potrebne tozadevne listine.....100.00
Društvu št. 8, Rockdale, Ill., za pok. br. Josip Barš, ker je dedič v stari domovini in še niso dospele potrebne tozadevne listine.....353.00

Skupaj.....\$515.50

Skupno premoženje D. S. D. dne 31. dec. 1916.....\$6,362.52
Še neplačane smrtnine.....515.50

Ostane v blagajni 31. dec. 1916.....\$5,847.02

Nadzornemu odboru D. S. D. v seji 22. jan. 1917 bratski predloženo:
GEORGE STONICH, predsednik.
JOSEPH KLEPEC, tajnik.
JOHN PETRIC, blagajnik.

Podpisani nadzorniki D. S. D. s tem potrjujemo, da smo pregledali vse knjige gl. odbora, vse listine in poslovanje D. S. D. in smo pronašli, da je vse v pravem redu, in da je predstojeci račun resničen po našem najboljšem prepričanju.

ANTON KASTELLO, I. nadzornik.
JOHN J. STUA, II. nadzornik.
NICHOLAS J. VRANICHAR, III. nadzornik.

STATE OF ILLINOIS, } SS.
Will County

The Trustees of the Holy Family Society of the U. S. of A. have declared upon oath the foregoing statement to be true and correct to the best of their knowledge and belief.
Subscribed and sworn to before me, this 22nd day of January, A. D. 1917.
(Seal) ANTON NEMANICH, Notary Public.

Iz predstojega letnega poročila je razvidno, da naša organizacija—Družba Sv. Družine—vrlo lepo napreduje. Napredujemo z blagajno in članstvom. Napreduje kar je pričakovalo, če se oziramo na to, da je delokrog te organizacije bil že v začetku omejen v glavni le na državo Illinois in državo Pennsylvania, kjer ima D. S. D. državno postavno dovoljenje poslovanja.

D. S. D. ima že lepo število udov in lepo število tisočakov v blagajni za slučaje smrti ali poškodb med članstvom. Poleg tega ima pa še vsako društvo svojo podporno blagajno. Eno samo društvo ima že nad \$2,000.00 gotovine, tako je soditi, da imajo društva in D. S. D. že nad \$10,000.00 denarnega premoženja kar je posebno velika vsota za dveletno poslovanje popolnoma nove organizacije in novih društev, če se vpošteva male prispevke in visoke podpore. Društva imajo že svoje knjige in druge potrebščine in nekatera društva imajo že tudi regalije in celo zastave.

Vse kaže, da imamo zdaj prav dobro urejeno organizacijo in cvetoča društva. Naše polje za nova društva v državi Illinois in državi Pennsylvania še ni dodelano. Je res že vsepovsod slovenskih ali hrvaških društev, a še je prostora za društvo sv. Družine v vsaki naselbini, kjer ga še ni, ker skoro vsak rojak ali rojakinja bi moral(a) biti pri dveh ali več društev.

Rojakom in rojakinjam v onih naselbinah v državi Illinois in v državi Pennsylvania, kjer še ni društva D. S. D., se priporoča, da se potrudijo in ustanove novo društvo in je privedejo pod okrilje D. S. D. Za tozadevna pojasnila in navodila se naj obrnejo na kateregasi bodi odbornika ali pa na tajnika D. S. D. Vsak zmogel rojak ali rojakinja lahko društvo ustanovi v svoji naselbini. Treba je le 8 ljudi obojega spola za začetek. Ko je potem društvo ustanovljeno bo z malim trudom odbora samo rastle, kakor je to že navada.

V nadi, da bomo vsi člani in članice v tem letu še več storili za svoja društva in D. S. D. kakor smo v preteklem, se vsem zahvaljujem, zlasti društvenim tajnikom, za ves trud in delo v preteklem letu, ter ostajam
Z bratskim pozdravom
Jos. Klepec, tajnik D. S. D.

skupno odkorakali k slovesni sv. maši, zraven tega se člani opozarja, da ne pozabijo prinesiti s seboj društvenih znakov (regalij).

Bratje in sestre, udeležimo se vsi te slovesne sv. maše, da tako javno pokažemo skupno simpatijo in spoštovanje do naših društvenih patronov.

Obenem se naznanja tudi vsem članom in članicam tega društva, kakor tudi vsem drugim rojakom in rojakinjam v naselbini, da priredi naše društvo sv. Družine štev. 3 D. S. D., 30. januarja t. l., to je prihodnji tork zvečer svojo veliko predpustno zabavno veselico v Kompovih prostorih.

Na zadnji redni mesečni seji se je sklenilo, da vsak član in članica mora vzeti na veselici za \$1 (reci en dolar) tiktov, kateri mu bodo služili potem za pijačo pri bari. Kdor izmed članov in članic se ne bo udeležil te veselice,

bo moral vseeno prispevati \$1 (en dolar) v društveno blagajno.

Torej toliko v prijazno znanje v tej zadevi, da ne bo potem nikakega brezpotrebne pregovarjanja! To velja samo za društvene članice in članice; seveda vsi drugi so prosti.

Veselica bo opremljena z najboljšimi zabavami, kakor se nikdar!

Venec vsej zabavi bo pa gotovo naša slovenska pesem, ki bo donela iz kroga naših vrlih slovenskih pevcev in pevka tako mlo in krasno, da se bo človeku radosti srce zibalo.

Med drugimi zabavami bojo še posebej: Šaljiva pošta, srečkanje za prazne gosi in še druge lepe dobitke. Za ples, kakor tudi za fino ječmenovo in vinsko kapljico, ter za izvrsten prizgizek in elegantno postrežbo Vam jamči že vnaprej

Društveni odbor.

Chicago, Ill., 22. jan. — Cenjenim sobratom društva sv. Družine št. 9 D. S. D. dam na znanje, da bo naša mesečna seja v soboto zvečer dne 27. januarja ob pol osmi (7.30), namesto v nedeljo 28. jan., ker bo imelo društvo Marije Pomagaj št. 78 K. S. K. J. igrati "Prisegam" v dvorani ta dan. Prosim še enkrat, da se vsi udeležite te seje v soboto zvečer. Ker naše društvo Sv. Družine lepo napreduje, želimo, da bi se več novih članov in članic zglasilo na to redno sejo, in upam, da bojo mojo prošnjo vpoštevali.

Z bratskim pozdravom

John Verbišar, predsednik.

IMENIK DRUŠTEV D. S. D.

Društvo št. 1, Joliet, Ill.: Predsednik: Geo. Stonich, 815 N. Chicago St.; tajnik: Jos. Klepec, Woodruff Road; blagajnik: John Petric. Vsi v Joliet, Ill. Seje se vrše vsako zadnjo nedeljo v mesecu ob 1. uri pop. v dvorani stare šole sv. Jožefa.

Društvo št. 2, Mount Olive, Ill.: Predsednik: John Mostar; tajnik: Andrew Maren; blagajnik: M. Gojak. Vsi v Mt. Olive, Ill. Seje se vrše vsako prvo nedeljo v mesecu.

Društvo št. 3, La Salle, Ill.: Predsednik: Anton Štrukel; tajnik: John Jerich, 1026 Main St.; blagajnik: Frank Mišjak. Vsi v La Salle, Ill. Seje se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu.

Društvo št. 4, Bradley, Ill.: Predsednik: John J. Stua; tajnik: Frank Gerdesich; blagajnik: Math. Gerdesich. Vsi v Bradley, Ill. Seje se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu.

Društvo št. 5, Ottawa, Ill.: Predsednik: Anton Russ, 1104 Chestnut St.; tajnik: John Lubschina, 1115 Canal St.; blagajnik: John Nemanich, 528 Lafayette St. Vsi v Ottawa, Ill. Seje se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu.

Društvo št. 6, Waukegan, Ill.: Predsednik: Frank Zupančič, 834 — 10th St.; tajnik: John Jamnik, 604 — 10th St.; blagajnik: Jos. Drašler, 66 — 10th St. Vsi v Waukegan, Ill. Seje se vrše vsako tretjo nedeljo v mesecu.

Društvo št. 7, Madison, Ill.: Predsednik: Anton Pleše, Box 512; tajnik: Jacob Brisky, Box 512; blagajnik:

Anton Mance. Vsi v Madison, Ill. Seje se vrše tretjo nedeljo v mesecu.

Društvo št. 8, Rockdale, Ill.: Predsednik: Jacob Paskvan; tajnik: John Shetina; blagajnik: Valentin Fajnik Sr. Vsi v Rockdale, Ill. Seje se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu.

Društvo št. 9, Chicago, Ill.: Predsednik: John Verbišar, 2105 Coulter St.; tajnik: Louis Duller, 1856 W. 23rd St.; blagajnik: Michael Brintz, 5502 Hyde Park Blvd. Vsi v Chicago, Ill. Seje se vrše vsako četrto nedeljo v mesecu v dvorani slov. cerkve sv. Štefana na vogalu W. 22 Pl. in S. Lincoln ulice.

Društvo št. 10, S. Chicago, Ill.: Predsednik: Anton Kolenc; tajnik: Anton Motz, 9501 Ewing Ave.; blagajnik: Frank Cherne, 9534 Ewing Ave. Vsi v S. Chicago, Ill.

Društvo št. 11, Pittsburg, Pa.: Predsednik: Frank Trempus, 4628 Hatfield St.; tajnik: George Weselich, 5222 Keystone St.; blagajnik: John Balkovec. Vsi v Pittsburg, Pa. Seje se vrše vsako tretjo nedeljo v mesecu.

Društvo št. 12, Joliet, Ill.: Predsednik: Amalia Želko; tajnica: Mary Stefanich, 901 Scott St.; blagajničarka: Theresa Nemanich, Raynor & Granite Sts. Vse v Joliet, Ill. Seje se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu v dvorani stare šole sv. Jožefa.

Opomba: Ako je v imeniku kaka poma, ali če se odbor pri katerem društvu premeni; naj to društven tajnik sporoči tajniku D. S. D., da se stvar popravi.

Iz Amerike.

Kako je bilo vendar mogoče, da sta se s španskim grofom tako hitro spoznamela in zaročila? On vendar ni tebe razumel, ti pa njega ne! — "To je bilo prav enostavno. On je pokazal svoj rodovnik, jaz pa njemu svojo dragoceno knjižnico: šekovne in hranilnične knjižice, — pa sva bila zaročena."

NAZNANILO.

Kedor izmed rojakov ali rojakinj želi si nabaviti knjigi: "Kristusovo življenje in smrt", naj piše za pojasnilo na JOHN STAMPFEL, Box 180, Sheboygan, Wis. 2t

NAPRODAJ:

Prodati hočem svojo zemljo, porasčeno s trdim lesovjem, in sicer naravnost onemu, ki se želi tam naseliti, brez agentov, na lahke obroke in odplačila bodis ina mesec ali na leto. Vlado poročilo potrjuje, da je ta zemlja najboljša v severovzhodnem delu države Wisconsin. Tudi dela je dovolj za naselnike. M. LAURICH, 1900 W. 22nd Pl., Chicago, Ill. 18t4

SLUŽBA ORGANISTA IN CERKVENIKA PRI CERKVI SV. JOŽEFA, JOLIET, ILL. je tem pottom razpisana. Ponudbe naj se pošljejo na: Rev. John Plevnik, 810 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Tem potom naznanjam, da sem zopet otvoril svojo

GOSTILNO

na starem prostoru, kjer sem tudi prej točil vedno najboljšje pijače.

VABIM VSE NA OBILEN POSET.

Jernej Lavrič,

200 JACKSON ST., JOLIET, ILLS.

VABILONA

Veliko Plesno Veselico

Društva sv. Barbare, postaja 65, Joliet

ki se priredi v

soboto večer 27. januarja 1917

v Sternovi dvorani

Vabimo vse Slovence in Hrvate iz Joliet in Rockdale in okolice, da nas počastijo s prisotnostjo.

IZVRSTNA ZABAVA. IZBORNA POSTREŽBA.

Vatopnina 25c, ki je obenem srečka za \$5.00 cekin. DAME PROSTO. K OBILNI UDELEŽBI VABI ODBOR DR. SV. BARBARE.

Pegam in Lambergar.

POVEST
SPISAL DR. FR. DETELA.

(Dalje.)

Nihče ni poslušal več teh besedi, in le dva glasova je dobil subprior za svoj nasvet; vse drugo je bilo navdušeno za priorja. Ko je naložil opat še molk o zborovanju, so se razšli bratje. A kmalu so se zopet zbirali po trije in štirje in pretresovali važno zadevo. Postrani so gledali subpriorja, ki je lezel v svojo sobico, in najsmelejši jim je jel posmehljivo propovedovati:

"Bratje, ne vtikajte se v reči, ki vam niso nič mar. Najboljše na tem svetu je: Mundum sinere currere, sicuti currit; sedere post fornacem, cum omnibus habere bonam pacem; adorare Deum trinum et bibere bonum vinum. To je načelo, plemenito in praktično!"

Bratje so se zasmejali. Benedikt pa je vzdihnil, ker je slutil, da ne vedo reči, kaj delajo.

Od Savinje sem pa se je začel topot konjskih kopit in žvenket orožja. Ljudje so prihiteli iz hiš gledat brhkih jezdecov, ki so pred samostanskimi vrati ustavili spenjene konje.

"Glej, oni čakati v sredi, to je Vitovec," je razlagal očesno svojemu sinu, in zažarela so fantu lica in oči.

"In oni velikan na njegovi desni?"

je vprašala hči, ki ji ni posebno imponiral Vitovec.

"To je Ostrovrhar, brat gospoda priorja," je bil odgovor, in niso se mogli nagledati orjaškega viteza.

Ostrovrhar pa je kričal na samostan skem dvorišču in klical menihe, svoje znanke. Prisrčno so se pozdravljali. Srečen je bil, komur je segel Vitovec v roko; z Ostrovrharjem in drugimi tovariši pa so bili bolj domači; šaljivo so se med seboj, in kdor se je zanašal na svojo moč, je stresel Ostrovrharja za rame in vprašal, če je še tak hrust.

"Kje pa tiči brat?" je vprašal ta. "Ali vedno pije?"

Oni so se smejali in trdili, da je brat strasten vodopivec.

"Kajpada!" je ugovarjal Ostrovrhar. "Jaz vas že poznam: De patre priore nil nisi bene loqui! A resnica nad vse; mi smo v resnici ježniki."

Bratje so jih vabili s seboj v obednico, češ, da bi bilo strašno in nezasišano, če bi kdo v njihovem samostanu umrl od žeje.

"Kje pa imate cesarsko posadko?" je vprašal oni prešerno. "To si moram še poprej ogledati."

Menih mu je pokazal stolp, in široko je koračil vitez proti zavetju naših rojakov.

Gregor je ostro opazoval vse, kar se je godilo v samostanu. Videl je, kako skrivnostno se pogovarjajo menihi, kako se ozirajo proti stolpu, in slutil je, da se sudejo stvari neugodno zanj. To slutnjo je potrdil prihod Vitovca in njegovih tovarišev. Tudi on je radoveden gledal s tovariši glasovitega junaka, in rdelo so mu lica, ko se je domislil svoje neznatnosti. Jernej je pravil zopet enkrat, kod vse se je bojeval s Celjani; Miha in Janez pa sta bila iznenadena; Miha si je bil mislil Vitovca mnogo višjega, Janezu je bil pa premla širok. Gregor pa je meril soho po dolgem in širokem in preudarjal, kaj bi bilo storiti, če se jim ukaže ostaviti samostan, in kaj, če jih napade vojstvo. Razum mu je pravil, da je vsak upor nesposoben; a vest je trdila, da se mora braniti in ustavljati na vsak način. Iz tega neprijetnega notranjega boja ga je pridramilo trkanje na zatvorjena vrata.

"Kdo je?" je vprašal Gregor in segel po samostrelu, ki je visel na steni.

"Vraga! jaz," je odvrnil krepak glas, in Ostrovrhar je snel težka vrata, jih vrgel po sobi in stal pred zavzetimi tovariši.

"Nazaj!" je zakričal Gregor, brž odločen, in pomeril s samostrelom. Ostrovrhar, očitno presenečen po takem sprejemu, je zgrabil Jerneja za pas in ga zavijal kot ščit predse; a že je siknila puščica, in nič bi ne bila pomagala vitezju orjaška moč, da ga ni varovala srebrna zaponna na širokem pasu, ob katero je trčila kaljena ost. Zdjaj pa je zavrela tudi Ostrovrharju kri; vrgel je Jerneja proč, da se je opotekel in padel Janezu pred noge; zaiskrilo so se mu v jezi oči in v desnici se je zabliskala silni meč. Odrevenela sta stala Miha in Janez in topno odpirala usta in oči; Gregorju pa je bila zadnja ura, in jokala bi se bila stara tetka in kdo ve, morebiti tudi mlada Tajda, da ni zgrabil za roko vročerknega prijatelja sam Vitovec. Ko je bil slutil ta, kam da je šel Ostrovrhar, je slutil takoj, da nastane kak pobjo, in hitel za njim. Pohvalil je moško vedenje Gregorjevo, povabil njega na kupico vina in vlekel s seboj nejevoljnega viteza. Gregor pa ni hotel ostaviti svoje trdnjave; niti tovarišev, ki se jim je zdelo vse kakor sanje; le Jernej je dobro vedel, da je bridka resnica; zakaj bolelo so ga vse kosti in še bolj sramota, da se je tako postopalo s cesarjevim zastopnikom.

Zopet je premišljeval Gregor o svojem položaju. A čim dalje je premišl-

ljeval, tem nezadovoljnejši je postajal. Premotil ga je zopet nov prišelci, ki pa je vstopil mirneje in olikaneje. Bil je vitez iz Vitovečevega spremstva, ki je prinesel velik vrč vina in kupic, da se sprijazni in poplaknejo jezo. Pripovedoval je o celjski službi, koliko da nese blaga, koliko slave, in namignil Gregorju, če ne bi hotel z njimi. Gregor je prijazno odklonil in vprašal, kaj da jih je dovelo v Gornji grad. Majhen izlet, je menil oni, češ, da je dolgačas v Celju, ko se vleko poganja brez konca in kraja. Gregor se je delal, kakor da bi mu verjel; trkali so na zdravje drug drugega in se ločili prijateljsko.

V obednici pa je gostil prelat došle viteze. Na desni mu je sedel Vitovec, na levi Ostrovrhar, poleg Vitovca prior, in za tem Jošt Soteški in tako pomučeni menihi in vojniki. Prelat in Vitovec sta bila nekako zamišljena; pogovor jima je zastajal in raztreseno sta odgovarjala na redka vprašanja. Tem veselejši in glasnejši pa so bili drugi. Za vse je govoril Janez Ostrovrhar in budil smeh in radost na vse strani. Pol resno, pol šaljivo mu je mignil brat prior, da naj boše tiho, in si prizadeval razvedriti Vitovca.

"Tega vina poskusite, gospod baron," mu je prigovarjal in polnil kupo. "Est bonum vinum Francicum, est melius Rhenanum, sed omnium est optimum vinum Ljutomeranum."

A Vitovec je pil malo in govoril malo. Prelat pa se je vzdignil in nazdravil v kratkih besedah kneginji Katarini. Z zarečimi lici in očmi je skočilo vse pokoncu, in živahno je zadonel po dvorani klic: Živela kneginja Katarina! in namah so se izpriznile kupice. Brzo je našel zopet svojo Ostrovrhar in zagrmel: "Živio Vitovec!" in še glasneje je odmevalo po dvorani, in vse se je gnetlo okrog barona Sternberškega in mu napivalo. Razjasnilo se je čelo Vitovcu in napil je tudi on gostoljubnemu prelatu, blagemu priorju in vsem ljubeznivim bratom, in da bi vedno objemala lepa slova vse one, ki stoje na strani kneginje Katarine. Dolgo so še sedeli skupaj, in ko jim je razgorelo vino glave, se je napivalo vse vprek. Ostrovrharju, ki se je ponasjal, da ga ne užene nobeden junak, ne Vitovec, ne cesarske vojske, je začel neprijetne delati ljutomercan, ki mu je mešal jezik in noge; a ni ga še ugnal.

"Bog te živi, Vitovec!" je kričal. "Ti si Jan, jaz pa Janez, in naj pride, kdor hoče, midva se ga ne strahiva; tudi če se imenuje rimski cesar. Tebe, Vitovec, je pobaronil; mene pa še vedno sprejo gleda, odkar sem se bil zmenil z njegovim bratom Albrehtom. A kar mi je izpodletelo z Albrehtom, to mi si teboj ne bode. Past je nastavljena, Vitovec, hura!"

Hrup v dvorani je bil tolik, da je razumel malokdo te besede; a prišljih jih ni prelat, ki je prebledel v lice. Prior je zardel in miril brata. Vitovec pa se je nabralo čelo in tak pogled je zadel Ostrovrharja izpod rjavih obrvi, da je hipoma umolknil. A ne za dolgo časa.

"Vrag te vzemi, Vitovec!" je vpil še silneje. "Meniš li, da se te jaz bojim? Ne, za Boga! Takega še ni rodila mati. Jaz govorim, kar mi velewa srce, in tistih tvojih zvijač ne poznam nič. Ukazuj mi pa ti v vojni, ne pri pijači! Živela kneginja Katarina, živio celjski grof Vitovec!"

Namah je nastala mučna tišina. Vitovec je šinila vsa kri v lice, ker je čutil, da se spogledavajo gostje in ozirajo vanj.

"Pijan si, Ostrovrhar; spat pojdi!" je dejal rezko, in oni se je zavedel, da je storil nekaj napačnega. A da bi bil pijan, tega ni hotel priznati.

"Jaz pijan?" je vpil prek mize. "Nimam toliko vina menihi v kleti, da bi upijal mene."

Prisrčen smeh je zbudilo zopet to bahanje po dvorani; Ostrovrhar pa je zgrabil kupo in se majal proti Vitovcu; in gostje so se umikali, da bi jih ne polil.

"Strahopetec si ti, Vitovec," se mu je rečal v obraz; "nikdar ne poveš, kar misliš. A ne boj se, brate; jaz ti stojim na strani trden in neomahljiv kakor siva skala." Dolgo se mu ni posrečilo, tretji z Vitovcem na posebno radost vse družbe. Le prelat je strmo gledal in poslušal. V glavi so se mu budile čudne, neprijetne misli. Spomnil se je pomislekov in opominjevanj patra Benedikta in navdalo ga je kesu podobno čuvstvo. To je slutil tudi Vitovec, ki je bil v najstnejšem položaju. Jezil se je na nepremišljenega prijatelja in se bal hkratu, da pride temu še kaj na misel; izgovarjal ga je pri prelatu in prosil, da naj bi se vzdignil od mize. Po molitvi so šli veseli in glasni na vrt k igri. Prior je spravljal brata k počitku, seveda zamen, in dokazal je tudi Ostrovrhar, ko so streljali s samostrelom, da ga ni še vino zmoglo; zakaj prekosil ga je le prior. To-

da ta je kmalu prepuštil igro drugim in se pridružil Vitovcu, ki se je izprehajal daleč od družbe.

Strogemu redusamostanskega življenja ni ravno koristil vesel dan. Pater oskrbnik je zapodil kmete, ki so prišli zaradi obračuna; brat gozdar se ni ugnil pomeniti z lovci zaradi lova, in pater Alberik, ki je tako lepo prepisaval v samostanski knjižnici latinske pisateljce, da se bere še dandanes njegova pisava kakor dober tisk, da se je neizrečeno mučil za debelo knjogo. Črke so mu migljale pred očmi, tu je izpuštil besedo, tam stavek, to postavil napak, ono dostavil; a dnevna naloga se je morala dovršiti. Našim filologom je napravil obilo truda in potu, a tudi neveljavne slave.

Subprior pa se ni veselil z veselimi. Sklep sobratov ga je bil tako pretresel, da ni mogel k skupnemu obedu. Slonel je v kotu in zrl potrt predse. Poskušal je bil moliti, poskušal brati, a motila ga je globoka žalost. Zdelo se mu je, da je končano mirno njegovo življenje; vojna pride v tiho dolino med prijazne hribe, pustošila boše polja in vasi in mučila uboge prebivalce zaradi tujih zmot; a nemara zadene nesreča tudi samostan sam; in kaj bode počela uboga sestra, kaj ljuba nečakinja, če vzame vojna dom njima in njemu!

Inako se mu je storilo, in strah in bridkost sta ga tako prevzela, da se je komaj držal pokoncu. Prinesli so mu jedi v sobico. Popoldne pa, ko so se razveseljevali drugi, je njega obiskal opat, pol iz sočutja, pol z namenom, da bi se še pogovoril z njim o preporni stvari; zakaj bil je izmed tistih značajev, ki se odločijo težko, a kadar so se odločili, začno radi omahovati, če se pokaže kako nasprotje. Prišel je k nasprotniku, ne da bi hotel premeniti svoj sklep; ampak potrditi je hotel samega sebe s tem, da izpodbije ugovore Benediktove. Prišel je jadtikovat o neizgodi, kako da je bil samostan prisiljen, da se odloči za eno stranko, ker zahteva to od ene strani Vitovec, od druge cesar; Vitovec pa da se je bolj bati, ker je bližji in močnejši.

"A pravica govori za cesarja," je dejal oni, in prelat je ugovarjal, da bi bila to dognana stvar, in budil onemu upanje, da se bode mirno poravnal ves spor. Benedikt je odkimal in se je žil na Vitovca, ki se meša v tuje zadeve, in na kneginjo samo, da se ne izroči cesarjevi milosti.

"In ne ide v samostan, dragi brat, kaj ne?" se je mužal opat.

"In kaj bi bilo, če bi šla?" je dejal Benedikt. "Vdova je, otrok nimam; ali bi se ne spodobilo bolj, da skrbi za svojo dušo, nego da hlepi po posvetni slavi?"

"Pač res," je dejal prelat; "a žal, da so visokorodne vdove tako posvetnega duha! Ne vem, če jih bodeva pregovorila midva; a siliti jih ne smeva."

Vstal je in prepuštil Benedikta otožnim mislim. "Vse zaman, vse zaslepljeno," je tarna! in premišljeval in se vdajal v božjo voljo.

Naši fantje pa so sedeli skupaj in ugibali, kaj da bode. Janezu se je zehalo, ker ni umel ničesar o vseh teh rečeh; Miha zopet je dokazoval, da se je treba podati o prvi priliki, ker bi bil upor nesposoben; Jerneja pa so obhajale maskevalne misli; preveč ga je bilo osramotilo pred tovariši Ostrovrhar. On je bil seveda za odboj do poslednje kaplje krvi, in ljut prepil se je vnel med njim in Miho. Gregor pa je zopet hodil zamišljen semtertja, ker ni videl nobene rešilne poti iz te zagate. Prišlo mu je na um, da bi dal sedlati konje in da bi odjezdili, a povele mu tega ni dovoljevalo, in lotila se ga je tista nestrupna nezadovoljnost, ki popade človeka, kateremu silni trudi ne kažejo nobenega uspeha. Spomnil se je Tajde in patra Benedikta, in rdečico mu je gnala v obraz mučna misel, da je napravil nemara njuno prijateljstvo. Solnce se je nagibalo na zapadno stran, in on je zrl otožno proti kranjski meji, ko ga je zmotil nov prizor. Na zvoniku se je razobešala veličanska zastava, ki je kazala v modrem polju tri zlate zvezde.

"Kaj pomeni to?" je mrmral in zardel. "To je celjska zastava!"

Opasal si je meč, ukazal tovarišem, da naj ostanejo skupaj, in šel k prelatu, da dobohe pojasnila. A prelata ni bilo doma. Gregor se je šel na vrtu in čakal, da se vrne, in poslušal krik in vik iz samostanske krčme, kjer so se bratili vojaki in kmetje. "Živela kneginja! živela Katarina!" je donelo iz stoterih ust; in zunaj samostana so postajali ljudje in si kazali vihrajočo zastavo. Radostno so jo pozdravljali mlajši, starijši pa so zmajevali z glavami.

Ko se je bil nahodil Gregor, je pokusil vnovič svojo srečo. Porogljivo mu je odvrnil sluga, da prelat ne sprejema zdaj.

"A jaz moram vendar k njemu!" je vzklil Gregor.

"Obžalujem," je dejal sluga in zmignil z rameni, a Gregor ga je zgrabil in potisnil v stran. Sluga se je branil, in na klicanje je prihitelo drugih na pomoč, in prišel je tudi prior. Njemu je razložil Gregor svoje želje in ga vprašal, zakaj da vihra celjska zastava na zvoniku.

"Mladenci," je dejal prior ostro in ga premeril od nog do glave, "naša milost Vas je sprejela; glejte, da se je izkažete vredne. A če hočete, da Vas pustimo pri miru, se ne vtikajte v zadeve, ki vam niso nič mar."

"A če se prelamlja beseda, dana svetlemu vladarju!" je ugovarjal Gregor. "Katera beseda!" je vzkrikel prior. "Kar smo obljubili, to bomo držali kljub Vaši drznosti. Vi pa se učite skromnosti in ne sodite, da ne boste sojeni!"

Prior se je obrnil proč, in Gregor je videl, da ne opravi ničesar, ter se vrnil osramočen. Zopet je preudarjal, bi li ne bilo najbolje, da odjezdi sam ali pa pošlje katerega svojih tovarišev v Celje do dvornega kaplana, da mu pove, kaj da se godi. "Toda ali je še prost? Kaj, ko bi se mu zabranilo ostaviti samostan?" Vroče mu je prihajalo pri tej misli, in da bi se prepričal, če je skrb utemeljena, je koračil moško skozi glavni vhod, ne da bi ga kdo ustavljal. Nezavedoma je prišel na prostorček, kjer je prebil toliko sladkih ur v prijetni družbi. A danes ni bilo nikogar pod javorom, in to mu je potrdilo bridko slutnjo, da se je hudo zameril Tajdi in Benediktu. Da, prav je govoril prior, ni se izkazal vrednega tako ljubeznivega sprejema! Žalosten se je obrnil proti hišici v tihni nadi, da se mu posreči vsaj par besedi izpregovoriti s Tajdo. Vrata in okna so bila zaprta in doma nikogar. Zaman je hodil semtertja in čakal, da pride kdo. Kako pust se mu je zazdel ta kraj!

Zopet je poiskal tovariše in se tolažil, da prihaja vsaj in odhaja, kakor mu drago; pač ni vedel, da pazi iznad vohda ostro na vsak njegov korak dvoje oces, in da sta pripravljena dva hlapca, da ga zadržita, ako bi hotel bežati. Jernej ga je izpraševal, kaj da pomenijo dogodki v samostanu, a Gregor ni vedel povedati ničesar, in lotil se ga je bil zopet mučen nemir. K prelatu ne more, prior ga je bil zapodil; še eno upanje mu je ostalo: pater Benedikt mu bode rešil zastavico. A k njemu

(Nadaljevanje na 7. strani.)

KILA OZDRAVLJENA.

Bil sem hudo vtrgan, ko sem nakladal hlode pred več leti. Zdravniki so svetovali operacijo kot edino pomoč. Pas ni koristil. Konečno dobim nekaj, ki me je ozdravilo. Več let, a kila se ni povrnila. Bilo je brez operacije, izgube časa in sitnosti. Nimam nič za prodati, a dam Vam nasvet kako ozdraviti kilo brez operacije. Pišite mi: Eugen M. Pullen, Carpenter, 880 C. Marcellas Ave., Manassas, N. J. Izrežite ta oglas, pokažite ga drugim, ki so vtrgani, da ohranite življenje, težave in operacije. Adv.

J. C. Adler & Co.

priporoča rojakom svojo
Mesnica
Telefon 101. JOLIET, ILL.

W. C. MOONEY

PRAVNIK-ADVOKAT.
4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet
Ko imate kaj opraviti s sodnijo
oglasite se pri meni.

THE CAPITOL BAR

G. Svetlicich, Prop.
405 CASS ST., JOLIET, ILL.
Edina slovensko-hrvatska gostilna v
osredju mesta.

Kadar se mudite na voga'u N. Chicago
in Cass St. vstopite k nam za okrep
čila vseh vrst.

DOBRODOŠLI!

Alpeninktura za moške in ženske lase od katere
takoj prenehajo lase odpadati in v šestih tednih
krajši in gosti lasje popolnoma zrastejo in ne
bodo odpadali niti osiveli. 1 flaska \$2.— Ako že-
lite imeti v 6ih mesecih krasne in goste brke in
brado, rabite takoj Alpen Pomado, lonček \$2.—
Imate li sive lase? Rabite takoj Waheč! Brusil
tinktura, od samo ene flake postanejo lasje v 8ih
dneh popolnoma naradni, kakor ne ste v mladosti
imeli? 1 flaska \$1.75.— Waheč! Fluid kateri odstra-
ni reumatizem, trganje ali kosti v rokah, no-
gah in križcah, popolnoma v 8ih dneh; flaska 2
dol. 50c.— Kurje oči ali bradavice na rokah ali
nogah v 3 dneh popolnoma odstranili za samo 75
centov. Za potne noge rabite Kneisov prašek,
pije pot, odstrani slabi dihi in ozeblino, lažja 75c.
Kila žnuba zaceli vsako rano, opekline, bule, tu-
rove, grinte, kraste, lišaje v najkrajšem času,
lonček \$1. večji lonček \$2.— Ta žnuba je velika
pomaga za odrasle in otroke. V slučaju potrebe
bi mogla imeti to žnubo vsaka družina v hiši. Če
želite imeti čisto belo in mlado lice se univajte z
Waheč! "Face Soap" (milo), odstrani prišče, sol-
čnate poge in drugo nečistost na obrazu, 3 kose
za 75c. Kateri bi moja zdravila brez naplaka ra-
bili mujamčim za \$5. Pri naročbi se priloži vota
v papirnatem denarju, če pa je menj kot dolar, se
pa v znakah pošte v pisnu pošlje. Za vsedru-
ga pišite po cenik, katerega pošljem zastonj.

JACOB WAHČIČ
6702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio.

Rojaki in rojakinje! Kadar imate kaj
moške ali ženske obleke ali perila za
očistiti in gladiti, ne pozabite na
našo slovensko firmo —

WILL COUNTY
CLEANERS AND DYERS
S. KODIAK, lastnik.

Office and Works, 302-304 Walnut St.
Joliet, Illinois.

Chicago tel. 3131. N. W. tel. 814.

Pokličite nas po telefonu in naš avto-
mobil odpelje in pripelje obleko na
vaš dom. Naše cene so zmerne in
delo garantiramo.

Oscar J. Stephen

Soba 201 in 202 Barber Bldg.
JOLIET, ILLINOIS.

JAVNI NOTAR

Kupuje in prodaja zemljišča
v mestu in na deželi.
Zavaruje hiše in pohištva pro-
ti ognju, nevihti ali drugi po-
škodbi.

Zavaruje tudi življenje proti
nezgodam in boleznim.
Izdeluje vsakovrstna v notar-
sko stroko spadajoča pisanja.

Govori nemško in angleško.

CHARLES D. DIBELL

ADVOKAT—LAWYER
Soba 508 Woodruff Bldg., Joliet

CHICAGO PHONE 298:
Kadar imate kaj opraviti s sodnijo
obrnite se k meni.

Govorimo slovenski jezik.
Kolektujem in tirjam vsako vrstno dol-
gove. Alipa se oglašite pri

M. J. TERDICH, 1104 Chicago St.

JOHN STEFANICH

N. W. Phone
348

..:Slovenska Gostilna:..

vino domače in importirano,
fino žganje in diseče smodke.

915 N. Scott St., Joliet, Ill.

NE IZPOSTAVLJAJTE SVOJE

Zdravje v Nevarnosti!

Zdravje je nad bogastvom. Če se dobro ne počutite, ne poskušajte alkoholičnih grenčic, katere več ali manj slabijo kri in odzamejo življensko moč krvnim celicam. Kri je najdražja tekočina, katere daje življenje. Teče skozi žile in donša okrepčilo vsaki celici in mrenici v telesu. Istočasno odnaša iz telesa hitro se nabirajoče nepotrebneosti in se bojuje zoper vohajoče bacile, zato odstranjuje vse kar oslabuje krvne celice in jih dela nesposobne. Le močna krvna telesa so sposobna opravljati to naporno delo. Čisto naravno vino jim ne škoduje, ker "Vino utrjuje sestav živcev in pomaga telesu izvršiti najtežavnejše posle", pravi Dr. Armand Gautier, član French Institute, v listu čitanem pred Academy of Medicine v Parizu. To je vzrok, da jemljite samo

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino

To nenavadno zdravilo je zmes grenkih korenin, korenov in skorje, posebno velike zdravilne vrednosti, in čistega starega rudečega vina. Je prosto vsakršnih lekarskih primeskov in strupa. Pomaga prebavljati, okrepčuje organe in pomiri živce. To je pomoč v slučaju

Zabasanosti, nervoznosti,
napihnjenja, slaboči krvi,
riganja, tugovanja,
glavobola, navadne slaboče.

in drugih je dobiti v tem leku hitro in zanesljivo pomoč. Zavrnite nevredne ponaredke, ki le denar vničujejo! Naš glavni namen, je narediti za pripravek kar mogoče najboljši, a cena istega, ne glede na višanje potrebščin, ostane ista: \$1.00 v vseh lekarnah.

Sedanja sezona vabi razne nedobrodošle goste, kakor reumatizem, in nevralgijo. Ali se jima znate zoperstaviti? Najboljši je rabiti TRINERJEV LINIMENT—mazilo, ki je izvrstno zdravilo za otrpel vrat, pretege, natege, oteklino in druge take bolezni. Cena 25c in 50c v lekarnah. Po pošti 35c in 60c.

V vseh slučajih kašlja rabite Triner's Cough Sedative (zdravilo zoper kašelj), cena 25c in 50c, po pošti 35c in 60c.

JOSEPH TRINER,

IZDELOVATELJ.

1333-1339 South Ashland Ave.

CHICAGO, ILL.

Slovensko Katoliško

Marije

(S. C. M. B. Society of
Ustanovljeno 15. avgusta 1909
PITTSBURGH, PA.)

Samostojno Pod. Društvo

Vnebovzete

St. Mary's Assumption
Organizirano 2. aprila 1910
PITTSBURGH, PA.

GLAVNI ODBOR:

Predsednik:.....FRANK ROGINA, 36—48 St., Pittsburgh, Pa.
Podpredsednik:.....MATH. MAGLESICH, 3440 Ligonier St., Pittsburgh, Pa.
Tajnik:.....JOSEPH L. BAHORICH, 5148 Dresden Way, Pittsburgh, Pa.
Zapisnikar:.....GASPER BERKOPEC, 4927 Plum Alley, Pittsburgh, Pa.
Blagajnik:.....JOHN BALKOVEC, 5145 Carnegie St., Pittsburgh, Pa.

NADZORNI ODBOR:

Joseph Pavlakovich, 54 Low Road, Sharpsburg, Pa.
John Šutej, 5113 Carnegie St., Pittsburgh, Pa.
Frank Mihelich, 4808 Blackberry Alley, Pittsburgh, Pa.

POROTNI ODBOR:

Joseph Jantz, 4502 Buttler St., Pittsburgh, Pa.
Frank Trempus, 4628 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
Anton Zunic, 1037 Peralto St., N. S. Pittsburgh, Pa.

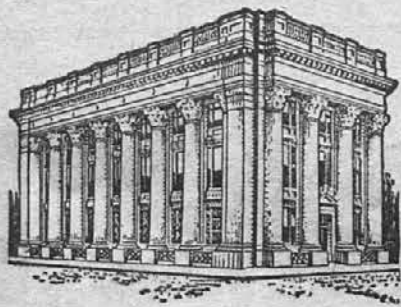
Bolniški obiskovalec: WILLIAM TOMEK, 4811 Butler St., Pittsburgh, Pa.
Društveno Glasilo je: "AMERIKANSKI SLOVENEK", Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne zadeve se naj pošiljajo na tajnika. Vse pritožbe pa I. porotnika.

Kojaki! Pristopajte v to društvo, katerega cilj je: Pomagati onemoglim. Večja družba — Boljša podpora.

Društveno Geslo: "V slogi je moč."

LJUDSKA BANKA

Vložite svoj denar na obresti v največjo in najmočnejšo banko v Jolietu

Hranilnica Vlade Zd. Držav, Poštne Hranilnice in Države Illinois.

Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vložen denar. Pod vladno kontrolo.

3% obresti od vlog. Začnite vlogo z \$1.
First National Bank
PREMOŽENJE NAD \$4,500,000.00

SLAVNOZNANI

SLOVENSKI POP

proti žeji - najbolje sredstvo.

Cim več ga pijes tembolj se ti priljubi.

Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih sladkih pijač za krepčilo.

BELO PIYO

To so naši domači čisti pridelki, koje izdeluje domača tvrdka.

Joliet Slovenic Bottling Co.

913 N. Scott St. Joliet, Ill

Telefoni Chl. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

Mestna Hranilnica Ljubljanska

Ljubljana, Prešernova ulica št. 3.

NAJVEČJA SLOVENSKA HRANILNICA!

Koncem leta 1915 je imela vlog.....K 48,500,000.—
Rezervnega zaklada.....K 1,330,000.—

Sprejema vloge vsak delavnik in jih obrestuje po

4½ %

brez odbitka. Hranilnica je PUPILARNO VARNA in stoji pod kontrolo c. kr. deželne vlade.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike.

Posoja na zemljišča in poslopja na Kranjskem proti 5¼ odstotkov, izven Kranjske pa proti 5% odstotkov obrestim in proti najmanj tri-četrt odstotkov odplačevanju na dolg.

PEGAM IN LAMBERGAR.

(Nadaljevanje s 6. strani.)

v samostan ni hotel iti, da ga ne zaplete v zamero pri drugih bratih, in ker se ga je nekako bal zaradi prejšnjega večera. Hotel je naleteti nanj kakor po naključju in šel doli na prosti vrt. Vedel je, da je Tajda pri stricu, ki jo bode spremljal, kadar se bode vračala domov. Pridružil se jima bode in zvedel, kako si ima tolmačiti to in ono, in potem mora, mora govoriti s Tajdo in ji reči, da naj ne bode huda nanj.

Mrak je bil polegel po zemlji, in lahna meglica se je prijemala dreves in gničja. Po samostanu so se prižigale luči, in veselo petje in vriskanje se je čulo od obdedne. Gregor pa je čačal in čakal, se vznemirjal pri vsakem šumu in se tolažil, da mora priti Tajda. A čas je potoke, in nje ni bilo in Benedikta ne. "Tudi ta je hudi", si je dejal Gregor in se mučil z mislijo, da ravno zaradi tega ni Benedikta na vrt, ker slutiti, da ga tam čaka Gregor. A naposled so se vendar začeli oddaleč koraki in se bližali počasnoma. "Tajda in Benedikt", si je šepetal Gregor, ki mu je začelo tolči srce. Vlekel je na uho; vedno razločnejše so se čuli koraki; a trdo so praskali po pesku; to ni bila ne ona, ne stric. Počasi sta se bližala v poluglasnem, a živahnem razgovoru dva možaka. Ubežati ni mogel Gregor več, da ga ne bi videla; a kaj si bosta mislila, če ga zasatači tako pozno na takem kraju? Ali mu bosta verjela, da res čaka patra Benedikta? In če ga vprašata, zakaj da ga čaka?

Čutil je Gregor, da bi ne mogel lahko dati nesumnega odgovora, in sramoval se je sitnega položaja. Stopil je v zadregi za visok grm in se sklonil, da bi šla moža mimo. A ne daleč od njega sta se ustavila, in Gregor je spoznal po glasu in postavi priorja in Vitoveca.

"Nevarno igro igrate, gospod Vitovec," je dejal prvi zamolklo. "Jaz" se je posmehnil oni kratko. "Nikakor. Tako gotovo so moje odredbe, da mi ne more izpodleteti; po človeški pameti, gospod prior. V petek zvečer bode cesar v svojih rokah, ali pa me inenjuje širokoustnega pustolovca. V soboto ga privedemo semkaj, in tu se bomo dogovarjali iznova."

"Nevarna igra," je mrmral zopet prior, in oddalila sta se, da ni razumel Gregor nobene besede več. A kar je bil slišal, mu je bilo zadosti. Vroče mu je prihajalo in mrzga ga stresla, in dolgo si ni mogel zbrati misli. Prijel je za grm, obrisal roso iz las, da se je prepričal o istinitosti vsega dogodka. Kako bi mogel dvomiti! Ni li videl še, kako izginjata v megli moža? A kaj zdaj! Da mora, naj velja, kar hoče, proč, v Celje, izporočiti, kaj da se pripravlja, to mu je bilo jasno; a kako to izvesti, je bilo drugo vprašanje. Spomnil se je tovarišev, in prva misel mu je bila, da bi jih vzel s seboj. Vrnili se je domov, a ni hodil moško in pokoncu, ampak oprežno se je plazil, da bi ga ne zagledal kdo in zasutlil, da ve on tako grozno skrivnost. Glavna vrata je našel zaprta in zatvorjena tudi mala stranska izhoda, dasi še ni bilo tako pozno. A zdela se je zdaj Gregorju to povsem naravno. Preko-račil je tiho temni dvor in se obrnil proti stolpu, kjer je bilo njih stanovanje. Namah je obstal; oko, tmini prijavljeno, je razločilo dobro pred vodom dva vojaka stražarja; očitno čakata njega. Nič več ni mislil Gregor na tovariše, ko je imel važnejšega posla. Tiho je hitel zopet proti drugemu koncu, kjer je stala Tomaževa krčma. Ta ni imela neposrednega izhoda na plano; in če bi ga bila imela, bi bil zastražen kakor drugi; a vedel je Gregor tam za vsak kot in znal, kam da obeša krčmar vrvi. Veža je bila prazna, v gostilni pa so še peli pozni gostje. Lahno je odprl Gregor shrambo, poiskal v temi vrvi, pobral oklestek in hitel na obzidje. S koncem vrvi je napravil zanko, vteknil vanjo oklestek in spustil vrv skozi strešno lino, kjer jo je držal poprečni les. Zdal se je zavijtel Gregor čez obzidje in plezal po vrvi tiho v rov. Z nekoliko kim trdom je prišel iz rova na plano, potem pa se je obrnil od potoka proti Savinji, oprežno od konca in počasi, potem pa, kar so ga nesle noge.

Pri postelji patra Benedikta pa sta sedeli sestra in nečakinja. Vznemirjeni, ker ga ni bilo popoldne, sta bili prihiteli k njemu. Umirali se je bil subprior nekoliko, a telesno je bil slab, da ni mogel vstati. Ljubezno sta mu stregli sorodnici in ga izkušali razvedriti. Tajda je živahno pripovedovala o Vitovcu in Ostrovharju, da vohra celjska zastava iz zvonika, in kako mladeniči vriskajo in nazdravljajo kneginji. Več se ni jezila na Vitovca, in Ostrovhar je bil zopet občudovan junak. Stricu pa se je storilo inako, ko je poslušal nedolžno prostodušnost, in priporočal jo je arstvu božjemu. A kadar je Tajda radovedno poprašala, po kaj da so prišli vitezi, in kaj da so sklepali v zboru, je napeljeval razgovor drugim in jo opominjal, da naj se meni bolj za svoje reči.

Po hodiščih pa se je začel šunder in tekanje. Burno so se odprla vrata in vstopil je samostanski brat z dvema vojakoma. Iskali so Gregorja in se opravičevali, da jih motijo tako pozno; a ker je Gregor mnogo občeval z njimi, so mislili, da je nemara pri njih. Zadržal je pater Benedikt, da ga ni, a kljub temu so preiskali vse kote in prestavili vse pohiše. Robanteč so se vrnili. Subpriorja pa je šinila misel v glavo, da je morda izvedel Gregor, kaj da se plete, in ubežal iz samostana. Čudno mu je bilo pri srcu in nehoti se mu je budila nada in želja, da bi se srečno rešil. Tajda pa je plaha vprašala, zakaj da iščejo Gregorja. Stric je razlagal, da je najbrže odšel naznanit cesarju, da se mu izneverja samostan; njeno domoljubno srce pa se je srdilo, da plačuje mladenič s tako nehvaležnostjo samostansko gostoljubnost. Strica je silil smeh nad tako čudno sodbo.

"A kako, da ni izdajica," je vzkliknila ona, "če zlorabi našo odkritosrčnost, da izve naše misli in naklepe in jih ovadi nasprotnikom, ki nam utegne škodovati!" "Oh, tvoja odkritosrčnost in tvoje misli, Tajda!" je dejal stric. "Teh ne bode ovadil nikomur; ne boj se! A če ne ovadi svojemu gospodarju tega, kar se godi sedaj v samostanu, potem bi ga po pravici imenovali izdajico, ki ne drži zvestobe prišeznane cesarju." In jel je razlagati, kako odnosna in pogojna je sodba sveta, kako nestalen človeški zakon, ko je enemu to zločin, kar imenuje drugi blago dejanje; ko se marsikak trpin zdi temu mučenec, drugemu norec; ko pita z izdajico ena stranka onega, kogar slavi druga kot neustrašnega značajnika. Božja sodba le je brezuvetna in neizpremenljiva božji zakon. In jel je hvaliti Gregorja kot poštenega in modrega mladeniča, in z njim ga je hvalila Tajdina mati, in Tajda ni ugovarjala.

"In kaj bi se mu zgodilo, če ga ujemo?" je vprašala.

"Potem bode najbrž glavo dal," je odgovoril stric zamišljen, "zaradi izdajstva, ali pa za zvestobo, kakor se pogleda reč."

Tajda je malo prebledela, in da bi skrila zmocenost, se je sklonila na knji go, ki je ležala na mizi. Smrti vendar ni želela izdajalcu Gregorju. Da, pri voščila bi mu iz vsega srca vsa srečo, da bi le ne stal med nasprotniki ljubljene kneginje. Lotil se je je bil nekak nemir in spoznala je, da čista mladeča Gregorja, in da bi ga prav lahko rada imela, če bi bil le tudi za kneginjo. Tiho je poslušala, ko je pravil stric, da ne pomeni današnji dan nič dobrega, in polagoma se je jelo tudi njej dozdevati, ko se je spomnila prošle noči in ponočnega pevca in se vpraševala, če bode še videla Gregorja. Med večernim molitv se ji je vpletala tiha želja, da bi ga rešil Bog, seveda ne na škodo kneginje Katarine.

Pogasnile so bile luči po samostanu, hrabri junaki so spali in sanjali o ljutih bitvah in slavnih zmagah. Le v opatovi sobi je še gorela luč in pa na nasprotnem koncu, kjer je bila spalnica odkazana baronu Vitovcu. Tam je sedel v pozni uri sloveči vojskovodja in gledal v preprost zemljevid, kjer so bili podčrtani nekateri kraji okrog Celja. "Ne more izpodleteti!" je mrmral po dolgem premišljevanju. Jel je hoditi po sobi in očitno so ga bile nametane misli. Med večernim molitv se ji je vpletala tiha želja, da bi ga rešil Bog, seveda ne na škodo kneginje Katarine.

Pogasnile so bile luči po samostanu, hrabri junaki so spali in sanjali o ljutih bitvah in slavnih zmagah. Le v opatovi sobi je še gorela luč in pa na nasprotnem koncu, kjer je bila spalnica odkazana baronu Vitovcu. Tam je sedel v pozni uri sloveči vojskovodja in gledal v preprost zemljevid, kjer so bili podčrtani nekateri kraji okrog Celja. "Ne more izpodleteti!" je mrmral po dolgem premišljevanju. Jel je hoditi po sobi in očitno so ga bile nametane misli. Med večernim molitv se ji je vpletala tiha želja, da bi ga rešil Bog, seveda ne na škodo kneginje Katarine.

Pogasnile so bile luči po samostanu, hrabri junaki so spali in sanjali o ljutih bitvah in slavnih zmagah. Le v opatovi sobi je še gorela luč in pa na nasprotnem koncu, kjer je bila spalnica odkazana baronu Vitovcu. Tam je sedel v pozni uri sloveči vojskovodja in gledal v preprost zemljevid, kjer so bili podčrtani nekateri kraji okrog Celja. "Ne more izpodleteti!" je mrmral po dolgem premišljevanju. Jel je hoditi po sobi in očitno so ga bile nametane misli. Med večernim molitv se ji je vpletala tiha želja, da bi ga rešil Bog, seveda ne na škodo kneginje Katarine.

Pogasnile so bile luči po samostanu, hrabri junaki so spali in sanjali o ljutih bitvah in slavnih zmagah. Le v opatovi sobi je še gorela luč in pa na nasprotnem koncu, kjer je bila spalnica odkazana baronu Vitovcu. Tam je sedel v pozni uri sloveči vojskovodja in gledal v preprost zemljevid, kjer so bili podčrtani nekateri kraji okrog Celja. "Ne more izpodleteti!" je mrmral po dolgem premišljevanju. Jel je hoditi po sobi in očitno so ga bile nametane misli. Med večernim molitv se ji je vpletala tiha želja, da bi ga rešil Bog, seveda ne na škodo kneginje Katarine.

Pogasnile so bile luči po samostanu, hrabri junaki so spali in sanjali o ljutih bitvah in slavnih zmagah. Le v opatovi sobi je še gorela luč in pa na nasprotnem koncu, kjer je bila spalnica odkazana baronu Vitovcu. Tam je sedel v pozni uri sloveči vojskovodja in gledal v preprost zemljevid, kjer so bili podčrtani nekateri kraji okrog Celja. "Ne more izpodleteti!" je mrmral po dolgem premišljevanju. Jel je hoditi po sobi in očitno so ga bile nametane misli. Med večernim molitv se ji je vpletala tiha želja, da bi ga rešil Bog, seveda ne na škodo kneginje Katarine.

Pogasnile so bile luči po samostanu, hrabri junaki so spali in sanjali o ljutih bitvah in slavnih zmagah. Le v opatovi sobi je še gorela luč in pa na nasprotnem koncu, kjer je bila spalnica odkazana baronu Vitovcu. Tam je sedel v pozni uri sloveči vojskovodja in gledal v preprost zemljevid, kjer so bili podčrtani nekateri kraji okrog Celja. "Ne more izpodleteti!" je mrmral po dolgem premišljevanju. Jel je hoditi po sobi in očitno so ga bile nametane misli. Med večernim molitv se ji je vpletala tiha želja, da bi ga rešil Bog, seveda ne na škodo kneginje Katarine.

Pogasnile so bile luči po samostanu, hrabri junaki so spali in sanjali o ljutih bitvah in slavnih zmagah. Le v opatovi sobi je še gorela luč in pa na nasprotnem koncu, kjer je bila spalnica odkazana baronu Vitovcu. Tam je sedel v pozni uri sloveči vojskovodja in gledal v preprost zemljevid, kjer so bili podčrtani nekateri kraji okrog Celja. "Ne more izpodleteti!" je mrmral po dolgem premišljevanju. Jel je hoditi po sobi in očitno so ga bile nametane misli. Med večernim molitv se ji je vpletala tiha želja, da bi ga rešil Bog, seveda ne na škodo kneginje Katarine.

Pogasnile so bile luči po samostanu, hrabri junaki so spali in sanjali o ljutih bitvah in slavnih zmagah. Le v opatovi sobi je še gorela luč in pa na nasprotnem koncu, kjer je bila spalnica odkazana baronu Vitovcu. Tam je sedel v pozni uri sloveči vojskovodja in gledal v preprost zemljevid, kjer so bili podčrtani nekateri kraji okrog Celja. "Ne more izpodleteti!" je mrmral po dolgem premišljevanju. Jel je hoditi po sobi in očitno so ga bile nametane misli. Med večernim molitv se ji je vpletala tiha želja, da bi ga rešil Bog, seveda ne na škodo kneginje Katarine.

Pogasnile so bile luči po samostanu, hrabri junaki so spali in sanjali o ljutih bitvah in slavnih zmagah. Le v opatovi sobi je še gorela luč in pa na nasprotnem koncu, kjer je bila spalnica odkazana baronu Vitovcu. Tam je sedel v pozni uri sloveči vojskovodja in gledal v preprost zemljevid, kjer so bili podčrtani nekateri kraji okrog Celja. "Ne more izpodleteti!" je mrmral po dolgem premišljevanju. Jel je hoditi po sobi in očitno so ga bile nametane misli. Med večernim molitv se ji je vpletala tiha želja, da bi ga rešil Bog, seveda ne na škodo kneginje Katarine.

Pogasnile so bile luči po samostanu, hrabri junaki so spali in sanjali o ljutih bitvah in slavnih zmagah. Le v opatovi sobi je še gorela luč in pa na nasprotnem koncu, kjer je bila spalnica odkazana baronu Vitovcu. Tam je sedel v pozni uri sloveči vojskovodja in gledal v preprost zemljevid, kjer so bili podčrtani nekateri kraji okrog Celja. "Ne more izpodleteti!" je mrmral po dolgem premišljevanju. Jel je hoditi po sobi in očitno so ga bile nametane misli. Med večernim molitv se ji je vpletala tiha želja, da bi ga rešil Bog, seveda ne na škodo kneginje Katarine.

Pogasnile so bile luči po samostanu, hrabri junaki so spali in sanjali o ljutih bitvah in slavnih zmagah. Le v opatovi sobi je še gorela luč in pa na nasprotnem koncu, kjer je bila spalnica odkazana baronu Vitovcu. Tam je sedel v pozni uri sloveči vojskovodja in gledal v preprost zemljevid, kjer so bili podčrtani nekateri kraji okrog Celja. "Ne more izpodleteti!" je mrmral po dolgem premišljevanju. Jel je hoditi po sobi in očitno so ga bile nametane misli. Med večernim molitv se ji je vpletala tiha želja, da bi ga rešil Bog, seveda ne na škodo kneginje Katarine.

Pogasnile so bile luči po samostanu, hrabri junaki so spali in sanjali o ljutih bitvah in slavnih zmagah. Le v opatovi sobi je še gorela luč in pa na nasprotnem koncu, kjer je bila spalnica odkazana baronu Vitovcu. Tam je sedel v pozni uri sloveči vojskovodja in gledal v preprost zemljevid, kjer so bili podčrtani nekateri kraji okrog Celja. "Ne more izpodleteti!" je mrmral po dolgem premišljevanju. Jel je hoditi po sobi in očitno so ga bile nametane misli. Med večernim molitv se ji je vpletala tiha želja, da bi ga rešil Bog, seveda ne na škodo kneginje Katarine.

Pogasnile so bile luči po samostanu, hrabri junaki so spali in sanjali o ljutih bitvah in slavnih zmagah. Le v opatovi sobi je še gorela luč in pa na nasprotnem koncu, kjer je bila spalnica odkazana baronu Vitovcu. Tam je sedel v pozni uri sloveči vojskovodja in gledal v preprost zemljevid, kjer so bili podčrtani nekateri kraji okrog Celja. "Ne more izpodleteti!" je mrmral po dolgem premišljevanju. Jel je hoditi po sobi in očitno so ga bile nametane misli. Med večernim molitv se ji je vpletala tiha želja, da bi ga rešil Bog, seveda ne na škodo kneginje Katarine.

Pogasnile so bile luči po samostanu, hrabri junaki so spali in sanjali o ljutih bitvah in slavnih zmagah. Le v opatovi sobi je še gorela luč in pa na nasprotnem koncu, kjer je bila spalnica odkazana baronu Vitovcu. Tam je sedel v pozni uri sloveči vojskovodja in gledal v preprost zemljevid, kjer so bili podčrtani nekateri kraji okrog Celja. "Ne more izpodleteti!" je mrmral po dolgem premišljevanju. Jel je hoditi po sobi in očitno so ga bile nametane misli. Med večernim molitv se ji je vpletala tiha želja, da bi ga rešil Bog, seveda ne na škodo kneginje Katarine.

Pogasnile so bile luči po samostanu, hrabri junaki so spali in sanjali o ljutih bitvah in slavnih zmagah. Le v opatovi sobi je še gorela luč in pa na nasprotnem koncu, kjer je bila spalnica odkazana baronu Vitovcu. Tam je sedel v pozni uri sloveči vojskovodja in gledal v preprost zemljevid, kjer so bili podčrtani nekateri kraji okrog Celja. "Ne more izpodleteti!" je mrmral po dolgem premišljevanju. Jel je hoditi po sobi in očitno so ga bile nametane misli. Med večernim molitv se ji je vpletala tiha želja, da bi ga rešil Bog, seveda ne na škodo kneginje Katarine.

Pogasnile so bile luči po samostanu, hrabri junaki so spali in sanjali o ljutih bitvah in slavnih zmagah. Le v opatovi sobi je še gorela luč in pa na nasprotnem koncu, kjer je bila spalnica odkazana baronu Vitovcu. Tam je sedel v pozni uri sloveči vojskovodja in gledal v preprost zemljevid, kjer so bili podčrtani nekateri kraji okrog Celja. "Ne more izpodleteti!" je mrmral po dolgem premišljevanju. Jel je hoditi po sobi in očitno so ga bile nametane misli. Med večernim molitv se ji je vpletala tiha želja, da bi ga rešil Bog, seveda ne na škodo kneginje Katarine.

Pogasnile so bile luči po samostanu, hrabri junaki so spali in sanjali o ljutih bitvah in slavnih zmagah. Le v opatovi sobi je še gorela luč in pa na nasprotnem koncu, kjer je bila spalnica odkazana baronu Vitovcu. Tam je sedel v pozni uri sloveči vojskovodja in gledal v preprost zemljevid, kjer so bili podčrtani nekateri kraji okrog Celja. "Ne more izpodleteti!" je mrmral po dolgem premišljevanju. Jel je hoditi po sobi in očitno so ga bile nametane misli. Med večernim molitv se ji je vpletala tiha želja, da bi ga rešil Bog, seveda ne na škodo kneginje Katarine.

Pogasnile so bile luči po samostanu, hrabri junaki so spali in sanjali o ljutih bitvah in slavnih zmagah. Le v opatovi sobi je še gorela luč in pa na nasprotnem koncu, kjer je bila spalnica odkazana baronu Vitovcu. Tam je sedel v pozni uri sloveči vojskovodja in gledal v preprost zemljevid, kjer so bili podčrtani nekateri kraji okrog Celja. "Ne more izpodleteti!" je mrmral po dolgem premišljevanju. Jel je hoditi po sobi in očitno so ga bile nametane misli. Med večernim molitv se ji je vpletala tiha želja, da bi ga rešil Bog, seveda ne na škodo kneginje Katarine.

Pogasnile so bile luči po samostanu, hrabri junaki so spali in sanjali o ljutih bitvah in slavnih zmagah. Le v opatovi sobi je še gorela luč in pa na nasprotnem koncu, kjer je bila spalnica odkazana baronu Vitovcu. Tam je sedel v pozni uri sloveči vojskovodja in gledal v preprost zemljevid, kjer so bili podčrtani nekateri kraji okrog Celja. "Ne more izpodleteti!" je mrmral po dolgem premišljevanju. Jel je hoditi po sobi in očitno so ga bile nametane misli. Med večernim molitv se ji je vpletala tiha želja, da bi ga rešil Bog, seveda ne na škodo kneginje Katarine.

Pogasnile so bile luči po samostanu, hrabri junaki so spali in sanjali o ljutih bitvah in slavnih zmagah. Le v opatovi sobi je še gorela luč in pa na nasprotnem koncu, kjer je bila spalnica odkazana baronu Vitovcu. Tam je sedel v pozni uri sloveči vojskovodja in gledal v preprost zemljevid, kjer so bili podčrtani nekateri kraji okrog Celja. "Ne more izpodleteti!" je mrmral po dolgem premišljevanju. Jel je hoditi po sobi in očitno so ga bile nametane misli. Med večernim molitv se ji je vpletala tiha želja, da bi ga rešil Bog, seveda ne na škodo kneginje Katarine.

Pogasnile so bile luči po samostanu, hrabri junaki so spali in sanjali o ljutih bitvah in slavnih zmagah. Le v opatovi sobi je še gorela luč in pa na nasprotnem koncu, kjer je bila spalnica odkazana baronu Vitovcu. Tam je sedel v pozni uri sloveči vojskovodja in gledal v preprost zemljevid, kjer so bili podčrtani nekateri kraji okrog Celja. "Ne more izpodleteti!" je mrmral po dolgem premišljevanju. Jel je hoditi po sobi in očitno so ga bile nametane misli. Med večernim molitv se ji je vpletala tiha želja, da bi ga rešil Bog, seveda ne na škodo kneginje Katarine.

Pogasnile so bile luči po samostanu, hrabri junaki so spali in sanjali o ljutih bitvah in slavnih zmagah. Le v opatovi sobi je še gorela luč in pa na nasprotnem koncu, kjer je bila spalnica odkazana baronu Vitovcu. Tam je sedel v pozni uri sloveči vojskovodja in gledal v preprost zemljevid, kjer so bili podčrtani nekateri kraji okrog Celja. "Ne more izpodleteti!" je mrmral po dolgem premišljevanju. Jel je hoditi po sobi in očitno so ga bile nametane misli. Med večernim molitv se ji je vpletala tiha želja, da bi ga rešil Bog, seveda ne na škodo kneginje Katarine.

Pogasnile so bile luči po samostanu, hrabri junaki so spali in sanjali o ljutih bitvah in slavnih zmagah. Le v opatovi sobi je še gorela luč in pa na nasprotnem koncu, kjer je bila spalnica odkazana baronu Vitovcu. Tam je sedel v pozni uri sloveči vojskovodja in gledal v preprost zemljevid, kjer so bili podčrtani nekateri kraji okrog Celja. "Ne more izpodleteti!" je mrmral po dolgem premišljevanju. Jel je hoditi po sobi in očitno so ga bile nametane misli. Med večernim molitv se ji je vpletala tiha želja, da bi ga rešil Bog, seveda ne na škodo kneginje Katarine.

Pogasnile so bile luči po samostanu, hrabri junaki so spali in sanjali o ljutih bitvah in slavnih zmagah. Le v opatovi sobi je še gorela luč in pa na nasprotnem koncu, kjer je bila spalnica odkazana baronu Vitovcu. Tam je sedel v pozni uri sloveči vojskovodja in gledal v preprost zemljevid, kjer so bili podčrtani nekateri kraji okrog Celja. "Ne more izpodleteti!" je mrmral po dolgem premišljevanju. Jel je hoditi po sobi in očitno so ga bile nametane misli. Med večernim molitv se ji je vpletala tiha želja, da bi ga rešil Bog, seveda ne na škodo kneginje Katarine.

Pogasnile so bile luči po samostanu, hrabri junaki so spali in sanjali o ljutih bitvah in slavnih zmagah. Le v opatovi sobi je še gorela luč in pa na nasprotnem koncu, kjer je bila spalnica odkazana baronu Vitovcu. Tam je sedel v pozni uri sloveči vojskovodja in gledal v preprost zemljevid, kjer so bili podčrtani nekateri kraji okrog Celja. "Ne more izpodleteti!" je mrmral po dolgem premišljevanju. Jel je hoditi po sobi in očitno so ga bile nametane misli. Med večernim molitv se ji je vpletala tiha želja, da bi ga rešil Bog, seveda ne na škodo kneginje Katarine.

Pogasnile so bile luči po samostanu, hrabri junaki so spali in sanjali o ljutih bitvah in slavnih zmagah. Le v opatovi sobi je še gorela luč in pa na nasprotnem koncu, kjer je bila spalnica odkazana baronu Vitovcu. Tam je sedel v pozni uri sloveči vojskovodja in gledal v preprost zemljevid, kjer so bili podčrtani nekateri kraji okrog Celja. "Ne more izpodleteti!" je mrmral po dolgem premišljevanju. Jel je hoditi po sobi in očitno so ga bile nametane misli. Med večernim molitv se ji je vpletala tiha želja, da bi ga rešil Bog, seveda ne na škodo kneginje Katarine.

Pogasnile so bile luči po samostanu, hrabri junaki so spali in sanjali o ljutih bitvah in slavnih zmagah. Le v opatovi sobi je še gorela luč in pa na nasprotnem koncu, kjer je bila spalnica odkazana baronu Vitovcu. Tam je sedel v pozni uri sloveči vojskovodja in gledal v preprost zemljevid, kjer so bili podčrtani nekateri kraji okrog Celja. "Ne more izpodleteti!" je mrmral po dolgem premišljevanju. Jel je hoditi po sobi in očitno so ga bile nametane misli. Med večernim molitv se ji je vpletala tiha želja, da bi ga rešil Bog, seveda ne na škodo kneginje Katarine.

Pogasnile so bile luči po samostanu, hrabri junaki so spali in sanjali o ljutih bitvah in slavnih zmagah. Le v opatovi sobi je še gorela luč in pa na nasprotnem koncu, kjer je bila spalnica odkazana baronu Vitovcu. Tam je sedel v pozni uri sloveči vojskovodja in gledal v preprost zemljevid, kjer so bili podčrtani nekateri kraji okrog Celja. "Ne more izpodleteti!" je mrmral po dolgem premišljevanju. Jel je hoditi po sobi in očitno so ga bile nametane misli. Med večernim molitv se ji je vpletala tiha želja, da bi ga rešil Bog, seveda ne na škodo kneginje Katarine.

Pogasnile so bile luči po samostanu, hrabri junaki so spali in sanjali o ljutih bitvah in slavnih zmagah. Le v opatovi sobi je še gorela luč in pa na nasprotnem koncu, kjer je bila spalnica odkazana baronu Vitovcu. Tam je sedel v pozni uri sloveči vojskovodja in gledal v preprost zemljevid, kjer so bili podčrtani nekateri kraji okrog Celja. "Ne more izpodleteti!" je mrmral po dolgem premišljevanju. Jel je hoditi po sobi in očitno so ga bile nametane misli. Med večernim molitv se ji je vpletala tiha želja, da bi ga rešil Bog, seveda ne na škodo kneginje Katarine.

Pogasnile so bile luči po samostanu, hrabri junaki so spali in sanjali o ljutih bitvah in slavnih zmagah. Le v opatovi sobi je še gorela luč in pa na nasprotnem koncu, kjer je bila spalnica odkazana baronu Vitovcu. Tam je sedel v pozni uri sloveči vojskovodja in gledal v preprost zemljevid, kjer so bili podčrtani nekateri kraji okrog Celja. "Ne more izpodleteti!" je mrmral po dolgem premiš

HANJŽKOVO VASOVANJE.

(Spisal F. Plemič.)

Hanjžek se je nekoč pogledal v zrcalu in opazil je, da ima pod nosom že precejšnje dlakice, in da je nastopil tudi zanj čas, ko ga bodo nazivali "fant od fare". Nato se je že delj časa pripravil ter se pomešaval pogosto med priznane fante. Seveda je to storil le ob nedeljah in v cerkvi, ker tam je bil varen, da ga ne zapode iz svoje srede. Nič več ni poklekoval pred oltarjem med šolskimi dečki, temveč se je držal bolj odzadaj pod korom, ter zrl v njegov strop v neprestanem strahu, da se zdajzaj sesuje kor z orgljami vred na njegovo butico. Sicer je tudi opazil, da ga drugi fantje pogledujejo precej po strani, in tudi župnik ga je parkrat počastil s posebnim pogledom čez zlate naočnike z lece dol.

Pa kaj to, on je vztrajal. Fantje so večinoma odrinili k vojakom, župnik je postal prost ter odšel iz vasi.

Sedaj je imel proste roke ter je pričel resno premišljevali, kako bi prišel do onih dveh stvaric, ki ste koroškemu fantu neobhodno potrebni, t. j. do pipe in ljubice. Brez "fajfe in dečve" ga ni pravega fanta, to stoji in to je vedel tudi naš Hanjžek.

Najprej se je lotil prvega, ker se mu je zdelo lažje.

Nekega dne je tedaj stopil v cerkvenikovo prodajalnico ter si pustil pokazati razne lule. Cerkvenik mu je položil cel izbor na mizo ter mu jih priporočal od prve do zadnje. Hanjžku je bilo javno tako pri srcu, kakor je na primer študentu, ko gre kupovat prve rokavice. Zardel je v vidni zadregi. Če bi le vedel, katero si izbrati. Pipa mu je bila slednjič le pipa in nič drugega, in vzel bi takoj prvo, a hotel je lepo slikano porcelanko. Tu pa je bil križ. Take s cesarjevo podobo, ali z avstrijskim grbom gotovo niso zanj. Te so bile bolj za fante, ki so prišli od vojakov. Z lovskimi prizori so zopet le bolj za lovce, a lovec ni bil. Slednjič pa si je vendar eno izbral, naslikana je bila ženska glava na njej.

"Tale vzamem!"

"Le jo vzemi! Ta je najbolj pripravna zate," reče šaljivi cerkvenik. "Tako ti ne bo potreba kupovati še dekletke posebej."

Hanjžek je pipo plačal ter jo skril v suknjo. Nažgati si jo, ej tega si še ni upal tako javno po vasi. Lahko bi ga videl oče, nu in potem...! Zato pa je Hanjžek basal svojo pipo in jo kadil ter zraven grozno pljuval, kadar je šel iz vasi na polje; tam je bil varen.

Varen?

Da, dokler ni srečal starega Malija, ki je bil najtrdnjši kmet v vasi, starešina in predsednik krajnjega šolskega sveta. Njegova beseda je veljala za tri, njegova roka pa izdala tudi za tri. O tem se je Hanjžek takoj prepričal, ko je srečal Malija tam zunaj v "ovšju". Hanjžek je imel pipo v ustih ter debelo pihal dim od sebe in si mislil: "To bo Mali gledal sedaj!"

Mali ga je res gledal ter je tako ostrmel, da je pozabil iti dalje. Hanjžek je tudi obstal, ker je Mali zavzel vso pot.

"Fant, še ovsje boš zasmodil," je zakričal Mali. "Jaz ti bom dal pipo, ti mlekozobnež ti!"

"In švrk je imel Hanjžek tako po zobeh, da se mu je pipa razletela ob nekem deblu na debelejšje kose, potem pa na kameniti poti na drobneje. —

Ker je imel Hanjžek tako smolo s pipo, sklenil je poskusiti svojo srečo v ljubezni.

"Kdor ima drugod smolo, ima pa pri dekletih srečo," se je tolažil ter hodil na ogled — ne za deklicami, temveč najprej za — lestvicami. "Vsak fant mora vedeti najprej za kakšne lestvice," si je mislil, "potem se najde kmalu kakšno dekle."

Pa ni preudaril niti tako napačno. Vsak se ženi po svoje. Knezi in kralji se ženijo po diplomatskih pisarnah. Odlična gospoda po krasnih dvorinah, stari samci po časopisih in tako dalje, koroški fant se ženi po lestvicah, on tedaj v isti — leže v zakonski jarem. Zaljubljenec po drugih krajih so duri bolj pripravne, na Koroškem smol bolj poetični menda. Vrata so za vsakdanjo potrebo, za ljubezen je okno.

Ko je Hanjžek enkrat vedel za svoje "lojtre", sklenil je iti "trkat na okence". Slabega okusa ni bil. Izbral si je najlepše dekle v vasi, črnooko Mojkico. Ta mu je bila še najbolj pripravna, ker je bila njegova lestvica precej kratka, in izven Mojkice so imela vsa druga dekleta svoja okenca precej višoko gori pod streho.

Jasne noči tedaj okoli enajste ure se splazi Hanjžek varno iz sene in hajdi ven po vasi najprej po "lojtre". Za Mezlančevim skednjem so slonele. Čvrsto jih prime in sname s klina, kar začuje za seboj glas stare Mezlančice. "Kaj pa devaš tukila?"

Hanjžek se je vrlo prestrašil. "Oh, nič nič. Te le 'lojtre' tut... na tleh so ležale... pa sem jih hotel obesiti na klin."

"Le pusti jih le! 'Lojtre' še niso zate."

Tako je moral Hanjžek odriniti. A

skril se je za bližnjim plotom ter čakal, kdaj odide žena. A ta je menda spregledala Hanjžkovo nakano in ni se zganila z mesta.

Slednjič sklene Hanjžek iti vasovat tudi brez lestvice. Pri nekem drugem skednju siizbere dolg drog in jo mahne k Mojkici.

Pod njenim oknom nastavi drog ter se malce oddahne. Srce mu je grozno utripalo. Vendar enkrat mora gor. Začne tedaj plezati, tega se je bil v vaški nemušarski šoli še najbolj naučil. Slednjič je pri oknu. Prime za železen križ in se vzpne popolnoma gor. Precej nerodno je bilo njegovo stališče. Pa kaj da to.

"Zdaj bo treba potrkati! si misli, a pri tej misli mu jame zopet utripati srce."

"Hanjžek, ti nisi junak! Tek, tek, tek! "Mojkica, ali spiš?" Tek, tek, tek! "Mojkica, čuješ?" Tek, tek, tek! "Mojkica, nu Mojkica!" Tek, tek, tek! "Mojoojčka!"

"Kaj pa je?" se oglasi zaspan glas iz izbe.

"I, nu, Mojkica!"

"Kdo pa je?"

"Jaz, jaz!"

"Kdo je ta jaz?"

"I, nu, jaz, Hanjžek."

"Kaj bi pa rad?"

"Sem prišel k oknu!"

"Zakaaaj?"

"Ti bom nekaj povedal!"

"Boš mi pa rajši jutri povedal. Spat pojdi!"

Po teh besedah se Mojkica ni oglašala več.

Ves potr zleze Hanjžek s kola dol in se vrne proti svojemu domu. Kol je kar prevrnil in tam pustil, tako ga je grizel neuspeh pri njegovem podjetju. Zaril se je zopet v seno, a zaspati ni mogel. Vso noč je premišljeval, kaj bo jutri povedal Mojkici, sploh kaj neki bi ji bil — povedal danes.

DVE. :: (Iz poljščine.)

Oslčku v jasi dali smo na eno stran seno, na drugo oves...

Dve sta bili. Dve taki, po katerih je hrepenel s srcem in z dušo, in ki o njih ni vedel, katero naj bi izbral. Obe sta bili mladi, krasni — obe pripravljene, dati mu roko in srce na prvi njegov migljaj.

Prav v tem trenutku sta drsli z napol odprtimi očmi po svetli dvorani, upojeni od melodije valčka in cvetličnega vonja — nanje pa so lili svetlobni prameni s številnih lestencev od stropa dol.

On pa je begal z očmi po dvorani, in sedaj se mu je ostavil pogled na krasnih licih lepe Irene, sedaj zopet na glavi druge, ki ji je opletal glavo dijamem zlatih las.

Kar ga je nekdo udaril po rami s pahljaco, na uho pa mu je pošepetal v šaljevem tonu: "Oslčku v jasi dali smo: na eno stran seno, na drugo oves..."

Ah, gospa sodnikova ga je opazovala tudi sedaj in si drznila pogledati v skrivne globine njegovega srca.

Spregovorila sta par brezpomembnih besedi...

Odhajala mu je zagrozila s prstom na dolžna svarače:

"Odloči se hitro, ljubi moj doktor! Sicer se utegne slabo končati. Ne zabi, da je osle sredi ovsu in senu — gladu poginilo."

In v resnici se je bilo treba v kratkem odločiti. Ona basen o oslu se je slabo končala in tudi njega utegne zadeti enaka usoda. In to še posebno, ker sta se dva ugledna mladeniča trudila za naklonjenost teh dveh deklet, ki sta prav sedaj z napol odprtimi očmi drsli po dvorani in se kopali v morju svetlobnih pramenov.

Obe sta bili lepi, mladi, veseli — obe pripravljene dati mu srce in roko. Težka odločitev, težak izbor. Odločiti bi mogla samo duševna vrednost. Toda kdo bi mogel vedeti, katera je v tem oziru popolnejša? Toliko težje je bilo to razsoditi med mladima devojkama s skoro že otroškim pogledom.

Bil je pozvan k bolniku. Sklenil je, da se odzove in odpove prihodnji ples, ki ga je bil že obljubil.

"Gospodična Irena," je rekel, "poklicali so me k vnuku starega Sueskinda. Oprostite prosim, ker ne morem plesati sedaj mazurke z vami."

"Hvala lepa," je odvrnila srdito.

"Nazadnje mi bo še v veliko milost, če mi bo gospod dovolil, da bom smela petersilj prodajati. In vse to zaradi koga? Zaradi koga? Zaradi malega, umazanega židka!"

Zaničljivo je pomignil z rameni.

"Oprostite, gospodična, poklicali so me k vnuku starega Sueskinda. Zna se prigraditi, da se ne bom mogel vrniti do kotiljona," reče sestra.

"Tako mrzlo je... tak mrzaj je zunanaj... prehladili se boste... tako ste vroči," je šepetala vsa zmešana. "Toda

težavno je, treba je iti; treba je rešiti dečka. Kaj zabava, kaj ples..."

Sklonil se je doktor in s častjo poljubil podano roko. "Potrudim se, bo-disi karkoli, da se vrnem na kotiljon."

Ko je hitel skozi dvorano, je od daleč zaspešetal lepi sodnici:

"Ne bo me doletela ona tragična usoda osličkova. Sem že izbral..."

Trije pari oči so se zapičili z neizrazno boleštvu v vrata kabineta, ki so se hitro zaprla za prijateljem in do brotnikom trpečega človeštva...

DOPI.

La Salle, Ill., 23. januarja 1917.

"In ko mu vzame jo smrt, Ne hodi okoli potr, Le "špegelje" nositi začne, V nedeljo oženil se je."

Kdo pa? Lavoslav Zevnik, zavarovalni agent v pokonu in "sodrug" — kadar se ne ženi. "Ohceti" ni bilo nič. Pavel Berger piše v "Prosveti", da zato ne, "ker je vojaka v starem kraju". Resnica pa je, da je bila vojaka nekoliko dni prej v "Spicemiljevem salonu."

Rogelj, brat prve Zevnikove žene, je pričel z "ofenzivo" in jo tudi izvršil dokaj dobro, kajti Lavoslav je silno naglo zapustil bojišče — salon —, kar po zraku, zvunaj pa se je njegovo telesce zložilo v tako obliko, kakor da bi hotel Lavoslav po glavi domov v svoje zakope. Rogeljeva vojna napoved, kateri je sledil takoj napad, bila je pa nekako taka-le:

"Sestro, svojo ženo, si nam spravil v zgodnji grob, našo staro mater pa suvaš iz hiše!"... In dvignile so se krepke pesti in... Lavoslav je frčal... Miru se ni sklepalo — "ofenziva" bi se še lahko ponovila na kaki "ohceti" in zato jo je Lavoslav kar tiho po zavrešenih obredih ob zgodnji uri popihal se svojo novo izvoljenko odtod, kakor svoje dni tihotapci s tobakom čez hrvatsko granico. Pa, o! ubogi Lavoslav, kaj se te čaka! Poročil se je bil v katoliški cerkvi, kar je za "značajnega" sodruga po mislih "rdečega papčarja", Kristana, strašen greh. In Kristanu so ga zatožili "značajni" rdeči "bratje". Ali je bil poslan kak poseben sel v stolico "ad limina majestatis barabarum" v "socijalistični" pošl najnovejšega kroja "z repom od zadaj", ali so poslali pismen "report", ne vemo; vseh so imeli, pa še kakšen!

Očak Kristan se je razsrdil, nemara tudi razjokal nad Zevnikovim "zlodejstvom" in poslal mu je ukor na dopisnici, ki se je ponovno čitala v shajališču "sodrugov". Vsebinsko tega znamenitega dokumenta pa naj mi bo dovoljeno označiti, kakor se za take "šrite" spodobi, v "pustno-pesniški" obliki:

Bridkosti solzo iz oči si Kristan briše, Ukori grozeč, ko Lavoslavu piše: LaSalski hlapci vsi so mi pokorni, Le Ti morali moji se uzorni Protiviš, naukov mojih ne spoštujes! Če sodrug vzame v zakon kako žensko, Kot Šava") naj stori to po "gentlemensko".

Poroka bodi rokovnjaška, Zapomni duša si prostaška! Naj sram Te bo... pa škoda je peresa...

Ko pridem tje, Te stremem za ušesa! Vrh tega vrgeš boš še v moj klobuk Dolarjev pet za kazen, za pouk!

Kristan Ethinus Ruber.

Kakor razvidimo iz te poslanice, bo imel Lavoslav pelmine, ne pa medene tedne. Revše! Očka Kristan pa so zopet pokazali svojo onemoglo jezico nad vsem, kar je katoliško.

Pa nič ne bodo dosegli, so veliko "prešval" v glavi; le "bos", kteremu tako zvesto služijo, jih bo sprejel v svoja topla bivališča ob svojem času in ne bodo se pritožili, da jih zebe.

Predpust.

*) Šavs je za časa stavke v Calumetu, Mich., nekemu delavcu odpeljal ženo.

Upor v St. Domingu.

Washington, D. C., 22. jan. — Po nočen boj med domačimi dominikanskimi banditi in ameriški pomorski vojniki je povzročil smrt enega zadnjih, dočim je bil neki drugi težko ranjen, tako je bilo naznanjeno danes pomorskemu departmentu. Kapitan Knapp, poveljnik ameriških pomorskih vojakov v St. Domingu, je pristavil, da se je spopad vršil v noči od sobote na nedeljo v bližini Porvenira.

Zameten vlaki.

Norfolk, Neb., 22. jan. — Severni del Nebraske in Južna Dakota sta bila obiskana po snežnem izrednem silnosti. Snežilo je 24 ur neprenehoma. Več vlakov Chicago & North-western-železnice je zametenih. En vlak je običal pri Boneshulu. Živo srebro stoji na 15 stopinj pod ničlo.

Mraz na zapadu.

Denver, Colo., 22. jan. — Današnji dan je doslej najmrzlejši te zime. Živo srebro je padlo v Denveru ob pol 8. uri danes jutraj na 10 stopinj pod ničlo.

Izkušnja je najboljša šola.

Samo bedaki se ne učijo iz izkušnje drugih ljudi. Moder človek si napravi svojo sodbo o zdravilu iz uspehov, poročanih v časopisih in se ga spomni, kadar pride potreba. Čitajte, kaj piše mr. Dimitri Drig, 1005 Monroe ave., Detroit, Mich., o Trinerjevem ameriškem zdravilnem grenkem vinu: "Hudo sem trpel vsled žledodnih nepravil 8 let. Užival sem razna zdravila brez vsakega uspeha. Nazadnje mi je dal neki lekar Trinerjevega ameriškega zdravilnega grenkega vina, in sedaj sem zopet krepak in v najboljšem zdravju." Ni ga zdravila, ki bi hitreje in zadovoljiveje učinkovalo pri zapeki, napihovanju in drugih žledodnih nepravilkah, glavoboli, razdražljivosti, življenski promeni, splošni slabosti in izgubi teka. Cena \$1.00. V lekarnah. — Na tisoče prejšnjih bolnikov pozna vrednost Triner's Linimenta za revmatizem in nevralgijo. To izvršno zdravilo gotovo in brez olašja. Imejte ga pri roki tudi za neizgovine, ozeblin itd. Cena 25 in 50c v lekarnah, po pošti 35 in 60c. — Trinerjev Zlati Koledar je lepo stensko okrasje. Pošljite 10 centov v pokritje poštne stroške. Jos. Triner, Mfg. Chemist, 1331339 S. Ashland ave., Chicago, Ill. — Adv.

POZOR ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljši meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesni-

Anton Pasdertz

se dobijo najboljši sveži in preki jene klobase in najokusnejše meso. Vse po najnižji ceni. Pridite torej v poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v naše mesnici in groceriji na vogalu Broadway and Granite Street

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 111

ZIMSKE IN SPOMLADNE OBLEKE.

Čedne in moderne obleke za odrasle in mladino se dobe pri nas, kakor tudi delamo v popolno zadovoljstvo obleke po meri.

Velika zaloga najmodernejih klobukov in kap vseh velikosti.

Posebno velika zaloga trpežnih čevljev visokih in nizkih za moške, ženske in mladino.

Mi imamo najlepše srajce, kravate, kolarje itd. Vse naše blago jamčimo ter povrnemo denar, ako ni v popolni zadovoljnosti.

Z vsakim nakupom dajemo 4 odst. vredne znamke ali pa register tikete izvzemši na oblekah delanih po meri.

Vaši naklonjenosti se priporočamo "Prva Slovenska Trgovina" na severni strani mesta.

Frank Juričič

1001 N. Chicago St JOLIET, ILL.

Naročite zaboj steklenic novega piva, ki se imenuje EAGLE EXPORT

ter je najboljša pijača

E. Porter Brewing Company

Oba telefona 405.

S. Bluff St., Joliet, Ill.

Naznanilo!

Slavnemu slovenskemu in hrvatskemu občinstvu v Jolietu naznanjam, da sem otvoril svojo

ново месnico in grocerijo

na vogalu Cora in Hutchins cest, kjer imam največjo zalogo svežega in suhega mesa, kranjskih klobas, vse vrste grocerije in drugih predmetov, ki se dajo v mesarsko in grocerijsko področje.

Priporočam svoje podjetje vsem rojakom, zlasti pa našim gospodinjam. Moje blago bo najboljši, najčistejši in tudi po zmerni ceni.

Spoštovanjem

John N. Pasdertz

Chicago tel. 2917

Cor. Cora and Hutchins St., Joliet, Ill.

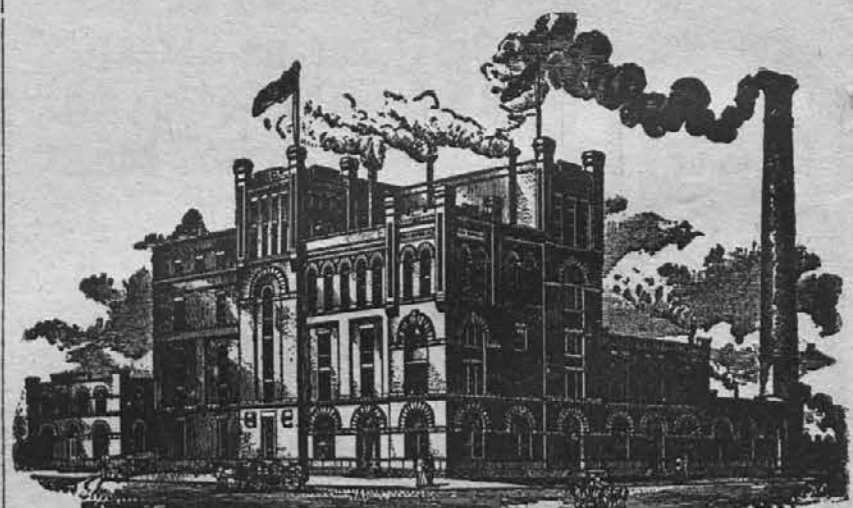
STENSKI PAPIR

Velika zaloga vsakovrstnih barv, olja in firnežev. Izvršujejo se vsa barvarska dela ter obešanje stenskega papirja po nizkih cenah.

Alexander Daras

Chi. Phone 376 N. W. 927.

120 Jefferson St. JOLIET, ILL.

Fred Lehning Brewing Co.

JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sts. Both Telephones 26. JOLIET, ILLINOIS.

Rojakom priporočamo sledeče blago.

Kranjski Brinjec, zaboj (12 steklenic) za \$12.00
Kranjski Slivovec, zaboj (12 steklenic) za \$10.50
Baraga, zdravilno grenko vino, zaboj (12 steklenic) za \$5.00
Ravbar Stomach Bitters, zaboj (12 steklenic) za \$7.00
Kentucky Whiskey, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za \$10.50
S. L. C. Monogram, Bottled in Bond Quarts, zaboj (12 stekl.) za \$10.00
Cognac Brandy, zaboj (12 steklenic) za \$9.00
Holland Gin, zaboj (15 steklenic) za \$12.00
Rock and Rye, Quarts, zaboj (12 steklenic) za \$6.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za \$7.00
Californijsko Vino, zaboj (25 steklenic) za \$6.00
Domače Vino, v sodih po 6 galonov, 10 galonov, 25 galonov in 50 galonov, galon po 75c

Z naročilom je poslali Money Order ali Bank Draft. — Pišite v slovenskem jeziku na:

Slovenian Liquor Co., Joliet, Illinois.